

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **19.11.2007. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 19.11.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 10,00 САТИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавамо се што каснимо са почетком претреса, нешто је било неких проблема са довођењем оптужених из притвора. Иако људи, радници управе имају наредбу писмену да претрес почиње у пола 10, не треба чекати никакав, у току дана никакав усмени налог председника већа да то потврђује. Имате писмени налог у пола 10 и ја вас молим у том смислу, раднике управе затвора, да пренесу и њиховим надлежним, дакле у пола 10 ми хоћемо да кренемо, што подразумева да оптужене треба довести десетак минута раније да могу људи са својим браниоцима да попричају и тако даље, али да у пола 10 ми кренемо са претресом и нема потребе у том смислу да чекате да вам ја потврдим да и заиста крећемо у пола 10. Ако буде било проблема да не можемо кренути у пола 10, онда ћете свакако бити у том смислу обавештени.

Констатује се да су на претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **пуномоћници оштећених адвокати: Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић, те**
- **браниоци оптужених адвокати: Заклан, Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Машић.**

Одсутни су браниоци адвокати и то Јеврић Зоран као бранилац опт. Перић Јовице.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, ја ћу замењивати колегу Јеврића до његовог доласка, уз Ваше допуштење и сагласност господина Перића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу, сагласни сте?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Он ми је јавио телефоном, доћи ће рекао је до 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Те ће овог оптуженог уз његову сагласност до доласка његовог браниоца бранити у замену бранилац адв. Вукотић.

Одсутни су браниоци адв. Вујин, Пилиповић и Мијатовић, те Станић, Штрбац, Мамула, Батрићевић, Рајић, као и Ковачевић Снежана бранилац опт. Милојевић Предрага.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ђорђе Калањ ће је замењивати, она ће доћи након прве паузе.

Те ће овог оптуженог уз његову сагласност до доласка његовог браниоца на данашњем главном претресу бранити у замену бранилац адв. Калањ.

Одсутни су и браниоци опт. Мугоше, адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Исто мења адв. Ђорђе Калањ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша сагласни?

Опт. Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу у замену за одсутног браниоца адв. Радуловића брани бранилац адв. Калањ.

Одсутни су и браниоци адвокати Апро, Левајац и Перовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту?
Љубоја, Катић и Мугоша су ту?

Видим, а судска стража потврђује да су оптужени из притвора сви приведени. Колега Бељански?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Предсениче, мене ће колега Перески мењати ових дана и сад, ја ћу морати на кратко да изађем, тако да ће ме заменити у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић је сагласан са тим, је ли тако? Шошићу, сагласни? Јесте ли сагласни са овим? Добро. То ћемо констатовати онда кад Ви напустите судницу.

Због промене у саставу већа које је иначе у саставу:

Председник већа – Веско Крстајић.

Судија – Винка Бераха-Никићевић и колегиница Снежана Николић-Гаротић.

Записник води – Славица Јевтић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле због ових промена у саставу већа, а у међувремену добили сте, претпостављам, оне одлуке по захтеву за изузеће, дакле због ових промена у саставу већа ми би морали да почнемо у складу са законом изнова, али пре тога да питам да ли имате примедби на састав судског већа?

Странке изјављују да немају примедби на састав судског већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који знате, је ли тако, кривично дело ратног злочина, да не понављамо, које је стављено на терет овде оптуженима.

Потом веће, а након што председник већа објави предмет претреса, у смислу члана 333 ЗКП, доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес има започети изнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у публици можда налази неко од сведока, неко ко би требао бити саслушан као сведок? Нико, нема нико, добро.

Главни претрес започиње читањем оптужница Тужилаштва за ратне злочине у Београду - пословни број КТРЗ 3/03 од 16.09.2005. године и 25.11.2005. године и КТРЗ 4/03 од 13.04.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова посебна против опт. Радака. Колега тужиоче да ли има измена и допуна?

Без измена и допуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли потребе да формално читамо оптужнице. Колеге браниоци? Мислим да нема потребе, имамо их у писменом облику, прочитали смо их и у више наврата.

Сад ћете бити буквално први у прилици да нам се обратите господине Вујовићу. Желите нешто претходно?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, али стално се преноси оптужница, да не читамо, да не читамо, ја тражим да се оптужница прочита да видим шта стоји на тој поновној оптужници, већ се три пута преноси, само да је прочитају, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и Ваш бранилац и сви остали су сагласни у том смислу, имамо је у писменом облику, уколико желите никакав проблем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих Вас замолио. Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав проблем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од 2004. само се преноси, не чита се оптужница, спаја се, овамо, онамо и ништа, ја бих замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав проблем. Колега тужиоче дајте прочитајте.

Претпостављам Вујовићу мислите на оптужницу ову основну, не и на ову Радакову? Добро, добро.

Колега тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Измењеном оптужницом од 24. новембра 2005. године, оптуженима Вујовић Миролубу, Вујановић Станку, Перић Јовици, Атанасијевић Ивану, Маџарац Предрагу, Војновић Милану, Ланчужанин Милану, Љубоја Марку, Милојевић Предрагу, Златар Вуји, Мугоша Горану, Шошић Ђорђу, Ђанковић Мирославу, Катић Слободану, Калаба Нади и Драговић Предрагу ставља се на терет да су:

у времену од поподневних часова дана 20. новембра до раних јутарњих часова дана 21. новембра 1991. године, на Пољопривредном добру Овчара, у Вуковару, у тадашњој Републици Хрватској, у саставу бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, као припадници Територијалне одбране Вуковара и добровољачке јединице «Лева суподерица», које су биле у саставу тадашње Југословенске народне армије, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао, а који није имао карактер међународног сукоба, противно члану 3. став 1. тачка а) и ц) и члану 4.А став 1, 2. и 4, Треће женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године, ратификоване од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године, и члана 4. став 1. и става 2. тачка а) и е) Допунског протокола уз Женевске конвенције из 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба, од 8. јуна 1977. године («Сл. лист СФРЈ» број 16/78 – Међународни уговори), према ратним заробљеницима из вуковарске болнице, који су претходно положили оружје припадницима ЈНА, а затим предати Територијалној одбрани Вуковара, у које су спадали припадници хрватских оружаных снага, милиција, добровољачких јединица, организованих покрета отпора и лица која прате те оружане снаге иако

непосредно не улазе у њихов састав, вршили убиства, телесно их повређивали и нечовечно поступали на начин којим се вређа људско достојанство, па су тако:

припадници ТО Вуковара, окр. Мугоша Горан звани «Куштро», окр. Ђанковић Мирослав, звани «Ђани» са окр. Булић Миланом званим «Булица», против кога је поступак раздвојен, а касније окончан, припадници добровољачке јединице «Лева суподерица», окр. Милојевић Предраг зв. «Кинез», окр. Драговић Предраг зв. «Цеца» и «Капетан» заједно са НН лицима, формирали шпалир, кроз који су били приморани да протрче ратни заробљеници приликом уласка у хангар и које су сви заједно тукли дрвеним палицама, шипкама, кундацима, штакама, рукама и ногама по разним деловима тела, наносећи им телесне повреде, што су сем окр. Милојевића и окр. Драговића, наставили и у хангару, где је и командир добровољачке јединице «Лева суподерица» окр. Ланчужанин Милан зв. «Камени», ударао рукама и ногама ратне заробљенике, а окр. Калаба Нада испред хангара и у хангару, ударала једног НН ратног заробљеника и касније га лишила живота, пуцајући му из пиштоља у главу, да би у хангару, по извршеном попису и утврђивању идентитета ратних заробљеника, командант Територијалне одбране Вуковара, окр. Вујовић Мирољуб и окр. Вујановић Станко, његов заменик, наредили да се врше убиства ратних заробљеника и да се исти у групама од по 30 до 40 лица укрцавају у приколицу трактора, одредили лица која ће ићи у пратњу трактора да неко не побегне и која ће вршити ликвидацију, након чега су ратни заробљеници у 5 до 6 наврата одвожени према Грабову на око 1 км од «Овчаре», где је вршена егзекуција,

при чему су припадници добровољачке јединице «Лева суподерица» окр. Шошић Ђорђе, звани «Жорж» и «Чича» и окр. Милојевић Предраг звани «Кинез», из приколице извели по једног НН ратног заробљеника и лишили их живота, тако што су им ножевима пререзали вратове,

док су преостали ратни заробљеници извођени у групама од по 7 до 8 лица и постројени испред претходно ископане јаме, где су припадници ТО Вуковара и то: окр. Перић Јовица, окр. Војновић Милан зв. «Мићо Медоња», окр. Маџарац Предраг зв. «Пеђа», окр. Ђанковић Мирослав зв. «Ђани», окр. Златар Вујо, припадници добровољачке јединице «Лева суподерица», окр. Атанасијевић Иван зв. «Ико» (тада Хусник Ивица), окр. Ланчужанин Милан звани «Камени», окр. Љубоја Марко звани «Маре», окр. Катић Слободан звани «Мајор Катић», окр. Драговић Предраг зв. «Цеца» и «Капетан» и више НН лица, формирали стрељачке водове и из ватреног оружја пуцали у њих, а по наређењу окр. Вујановић Станка који је и сам том приликом пуцао и тако их стрељањем лишили живота, а после пуцања је окр. Милојевић Предраг, звани «Кинез» прилазио стрељаним лицима која су још давала знаке живота и из пиштоља пуцањем у главу лишавао их живота, а потом су лешеве у јами, загртањем земље, булдожером затрпани,

и на крају окр. Вујовић Мирољуб, окр. Вујановић Станко и више НН лица, испред хангара на «Овчари» извршили убиство стрељањем још десетак ратних заробљеника, који су затим закопани у рову, који је до тада служио за укопавање артиљеријског оруђа,

те су на овај начин лишили живота 200./двестотине/ лица, и то од којих је идентификовано 192./стодеведесетдва/ лица и сад следи тај списак.

Чиме су извршили кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, у вези члана 22 истог Закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад дајте ову оптужницу, дакле са оним изменама везано за опт. Радака, а потом ћете прочитати пошто је списак страдалих јединствен и по једној и по другој оптужници, онда ћете прочитати у склопу те оптужнице и списак идентификованих жртава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац је подигао оптужницу против Радак Саше зато што је у времену од поподневних часова дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године на Пољопривредном добру «Овчара» у Вуковару у тадашњој Републици Хрватској у саставу бивше СФРЈ, као припадник добровољачке јединице, која је била у саставу тадашње ЈНА, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао, а који није имао карактер међународног сукоба, противно члану 3. став 1. тачка а) и ц) и члану 4.А став 1., 2. и 4., Треће женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године, ратификоване од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године, и члана 4. став 1. и став 2. тачка а) и е) Допунског протокола уз Женевске конвенције из 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба, од 8. јуна 1977. године («Сл. лист СФРЈ» број 16/78 – Међународни уговори), заједно са припадницима Територијалне одбране Вуковара, окр.Вујовић Мирољубом, окр.Вујановић Станком, окр.Ђанковић Мирославом, окр.Булић Миланом, окр.Мугоша Гораном, окр.Златар Вујом, окр.Перић Јовицом, окр.Маџарац Предрагом, окр.Војиновић Миланом и припадницима добровољачке јединице «Лева суподерица», окр.Ланчужанин Миланом, окр.Милојевић Предрагом, окр.Љубоја Марком, окр.Катић Слободаном, окр.Драговић Предрагом, окр.Атанасијевић Иваном (тада Хусник Ивица), као и са окр.Калаба Надом, против којих је поступак раздвојен и више НН лица,

То је тако била оптужница кажем од 12.01.2006.

Према ратним заробљеницима из вуковарске болнице, који су претходно положили оружје припадницима ЈНА, а затим предати Територијалној одбрани Вуковара, у које су спадали припадници хрватских оружаных снага, милиција, добровољачких јединица, организованих покрета отпора и лица која прате те оружане снаге иако непосредно не улазе у њихов састав, вршио убиства, телесно их повређивао и нечовечно поступао на начин којим се вређа људско достојанство, па је тако: у формираном шпалиру ударао ратне заробљенике који су били приморани да кроз исти протрче приликом уласка у хангар, наносећи им телесне повреде, што је наставио и у хангару, а када су ратни заробљеници пописани и тракторима одвежени на Грабово, на око један километар од Овчаре, у формираном стрељачком воду из ватреног оружја пуцао у њих и тако их

стрељањем лишио живота, као и задњу групу од десетак ратних заробљеника испред хангара на Овчари,

те је на овај начин лишено живота 200./двестотине/ лица, и то од којих је идентификовано 192./стодеведесетдва/ лица а то су:

1. Ацага (Илије) Јозо, рођен 21.5.1949. године,
2. Ахметовић(Маријана)Исмет–Иво,рођен 14.11.1968.године,
3. Андријанић (Марка) Винко, рођен 9.2.1953. године,
4. Арнолд (Алојза) Крешимир, рођен 18.4.1958. године,
5. Асађанин(Јована–Јожике)Илија, рођен 5.7.1952. године,
6. Бабић (Јосипа) Дражен, рођен 1.10.1966. године,
7. Баинраух (Стјепана) Иван, рођен 21.6.1956. године,
8. Баинраух (Фрање) Томислав, рођен 13.12.1938. године,
9. Балаш (Андрије) Стјепан, рођен 1.5.1956. године,
10. Балог (Јосипа) Драгутин, рођен 19.6.1974. године,
11. Балог (Драгутина) Јосип, рођен 25.11.1928. године,
12. Балог (Ивана) Звонко, рођен 10.1.1958. године,
13. Балванац (Анрије) Ђуро, рођен17.7.1952.године,
14. Баножић (Драга) Борис, рођен 2.2.1967. године,
15. Барањаји (Ратка) Перо, рођен 19.6.1968.године,
16. Барбарих (Јоза) Бранко, рођен 1.11.1967. године,
17. Барбир (Ивана) Ловро, рођен 11.11.1935. године,
18. Барић (Ђуре) Ђука, рођен 26.12.1950. године,
19. Баришић (Андрије) Фрањо, рођен 28.3.1940. године,
20. Барта (Ивана) Анђелко, рођен 31.1.1967.године,
21. Батарело (Анте) Жељко, рођен 25.10.1955. године,
22. Баумгернер(Томислава)Томислав,рођен 27.11.1973.године,
23. Бегчевић (Ива) Марко, рођен 1.4.1968. године,
24. Бегов (Мата) Жељко, рођен 30.9.1958. године,
25. Бингула (Стјепана) Стјепан, рођен 15.10.1958. године,
26. Бјелановић (Николе) Ринго, рођен 24.11.1970.године,
27. Блажевић (Зденка) Златко, рођен 24.2.1964. године,
28. Крунеш Бранимир, рођен 1966. године,
29. Босак (Јураја) Марко, рођен 2.7.1967. године,
30. Босанац(Владислава) Драгутин, рођен 21.8.1919. године,
31. Босанац (Антуна) Томислав, рођен 5.3.1941. године,
32. Брачић (Ивана) Звонимир, рођен 4.7.1970. године,
33. Буквић (Ђура) Ђорђе, рођен 3.5.1966. године,
34. Буовац (Илије) Иван, рођен 3.9.1966. године,
35. Црњац (Славка) Иван, рођен 18.3.1966. године,
36. Михалец Јосип, рођен 1926. године,
37. Чупић (Бошка) Станоја, рођен 12.10.1953. године,
38. Далић (Звонка) Тихомир, рођен 2.11.1966.године,
39. Долишни (Петра) Ивица, рођен 27.11.1960.године,

40. Драгун (Сречка) Јосип, рођен 9.9.1962. године,
41. Ђуђар (Ђура) Саша, рођен 5.3.1968. године,
42. Ђукић (Ивана) Владимир, рођен 21.2.1948. године,
43. Дувњак (Владимира) Станко, рођен 23.5.1959. године,
44. Ебнер (Винка) Винко-Ђуро, рођен 1.1.1961. године,
45. Фришчић (Матије) Драгутин, рођен 2.11.1958. године,
46. Фурунција (Данка) Петар, рођен 30.11.1949. године,
47. Гајда (Михајла) Роберт, рођен 27.12.1966. године,
48. Галић (Мате) Миленко, рођен 10.12.1965. године,
49. Галић (Владимира) Ведран, рођен 29.5.1973. године,
50. Гарвановић (Ивана) Борислав, рођен 23.11.1954. године,
51. Гаврић (Пава) Драган, рођен 31.10.1956. године,
52. Главашевић (Петра) Сениша, рођен 4.11.1960.године,
53. Граф (Владимира) Бранислав, рођен 7.9.1954. године,
54. Гранић (Мила) Драган, рођен 1.1.1960.године,
55. Грубер (Илије) Зоран, рођен 5.9.1969.године,
56. Гудељ (Ивана) Драго, рођен 9.9.1940.године,
57. Хегедушић (Драгутина) Марио, рођен 29.6.1972. године,
58. Херцег (Славка) Жељко, рођен 20.1.1962. године,
59. Херман (Драгутина) Иван, рођен 14.5.1969. године,
60. Херман (Антуна) Стјепан, рођен 10.3.1955. године,
61. Хлевњак (Анђелка) Недељко, рођен 8.1.1964. године,
62. Хољевац (Ивана) Никица, рођен 10.4.1955. године,
63. Хорват (Јосипа) Ивица, рођен 17.11.1958. године,
64. Илеш (Ивана) Звонко, рођен 12.12.1941. године,
65. Имбришић (Павла) Ивица, рођен 13.2.1958. године,
66. Ивезић (Ивана) Александар, рођен 5.12.1950.године,
67. Јајало (Ивана) Марко, рођен 28.10.1957. године,
68. Јакубовски (Ивана) Мартин, рођен 1.4.1971. године,
69. Јамбор (Драгутина) Томо, рођен 3.3.1966. године,
70. Јанић (Антуна) Михаел, рођен 9.10.1939. године,
71. Јантол (Ђуре) Борис, рођен 21.9.1959.године,
72. Јарабек (Камила) Златко, рођен 21.4.1956. године,
73. Језицић (Стипе) Ивица, рођен 5.11.1957.године,
74. Јован (Влатка) Звонимир, рођен 7.4.1967.године,
75. Јовановић (Тодора) Бранко, рођен 4.2.1955.године,
76. Јовановић (Ђуре) Оливер, рођен 8.12.1972. године,
77. Јурела (Томислава) Дамир, рођен 25.4.1969.године,
78. Јурела (Боже) Жељко, рођен 30.6.1956. године,
79. Јурендић (Јуре) Драго, рођен 23.4.1966.године,
80. Јуришић (Фрање)Марко– Јосип, рођен 17.9.1946. године,
81. Јуришић (Пава) Павао, рођен 28.8.1966.године,
82. Јуришић (Руда) Жељко, рођен 20.12.1963. године,
83. Качић (Петра) Игор, рођен 23.8.1975.године,

84. Капустић (Јосипа) Јосип, рођен 8.12.1965. године,
85. Келава (Анте) Крешимир, рођен 17.1.1953. године,
86. Кнежић (Фрање) Ђуро, рођен 2.4.1937. године,
87. Колак (Доброслава) Томислав, рођен 22.7.1962. године,
88. Колак (Доброслава) Владимир, рођен 20.1.1966. године,
89. Коморски (Пера) Иван, рођен 23.6.1952. године,
90. Костовић (Анте) Борислав, рођен 24.12.1962. године,
91. Ковач (Мата) Иван, рођен 28.6.1953. године,
92. Ковачевић (Злата) Зоран, рођен 16.4.1962. године,
93. Кожул (Фране) Јосип, рођен 8.3.1968.године
94. Крајиновић (Луке) Иван, рођен 14.10.1966. године,
95. Крајиновић (Анте) Златко,рођен 4.12.1969.године,
96. Красић (Петра) Иван, рођен 18.6.1964. године,
97. Крезо (Хрвоја) Ивица, рођен 10.9.1963. године,
98. Кристичевић(Бранка)Казимир,рођен13.6.1959.године,
99. Лесић (Бранка) Томислав, рођен 10.5.1950.године,
100. Лет (Ђуре) Михајло, рођен 25.4.1956. године,
101. Лили (Драгутина) Драгутин, рођен 26.1.1951. године,
102. Ловрић (Ива) Јоко, рођен 6.11.1968.године,
103. Луцић (Мије) Марко, рођен 8.9.1954.године,
104. Лукић (Марка) Мато, рођен 2.3.1963. године,
105. Љубас (Луке) Хрвоје, рођен 26.1.1971. године,
106. Магоч-Мамић(Михајла) Предраг,рођен 18.12.1965. године,
107. Мајор (Стјепана) Жељко, рођен 14.12.1960.године,
108. Маричић (Марка) Зденко, рођен 27.9.1956. године,
109. Маркобашић (Пере) Ружица, рођена 28.9.1959. године,
110. Међеси (Јанка) Андрија, рођен 16.10.1936. године,
111. Међеси (Андрије) Зоран, рођен 23.6.1952. године,
112. Миховић (Гашпара) Томислав, рођен 23.6.1952. године,
113. Микулић (Славка) Здравко, рођен 15.3.1961. године,
114. Мишић (Марка) Иван, рођен 22.12.1968.године,
115. Млинарић (Пава) Миле, рођен 5.12.1966. године,
116. Мокош (Стевана) Андрија, рођен 16.11.1955.године,
117. Молнар (Стјепана) Саша, рођен 8.4.1965. године,
118. Мутвар (Антуна) Антун, рођен 30.1.1969.године,
119. Нађ (Владимира) Дарко, рођен 27.2.1965. године,
120. Нађ (Фрања) Фрањо, рођен 17.9.1935. године,
121. Нејашмић (Милана) Иван, рођен 19.10.1958.године,
122. Шименић Дамир, рођен 1965. године,
123. Омеровић (Џемала) Муфат, рођен 29.11.1963. године,
124. Орешки (Стјепана) Владислав, рођен 19.5.1967.године,
125. Пап (Андрије) Томислав, рођен 1.1.1963. године,
126. Патарић (Николе) Жељко, рођен 16.7.1959. године,
127. Павлић (Адама)Слободан, рођен 24.9.1965.године,

128. Павловић (Ђура) Златко, рођен 19.11.1965. године,
129. Перак (Анта) Мато, рођен 28.11.1961. године,
130. Перко (Бранка) Александар, рођен 17.3.1967.године,
131. Перковић (Јосипа) Дамир, рођен 28.10.1965.године,
132. Перковић (Јуре) Јосип, рођен 24.3.1963. године,
133. Петровић (Станка) Стјепан, рођен 26.10.1949. године,
134. Пинтер (Николе) Никола, рођен 4.10.1940. године,
135. Плавшић (Мата) Иван-Звонимир, рођен 24.3.1939.године,
136. Подхорски (Стјепана) Јања, рођена 17.11.1931. године,
137. Полхерт (Ивана) Дамир, рођен 22.11.1962. године,
138. Половина (Војина) Бранимир, рођен 22.6.1950.године,
139. Пољак (Игнаца) Вјекослав, рођен 6.8.1951. године,
140. Посавац (Густава) Станко, рођен 9.4.1952. године,
141. Правдић (Пера) Томо, рођен 1.11.1934. године,
142. Пуцар (Николе) Дмитар, рођен 18.1.1949.године,
143. Радачић (Славка) Иван, рођен 1.1.1955.године,
144. Рагуж (Антуна) Иван, рођен 22.4.1955. године,
145. Рашић (Фрања) Милан, рођен 16.4.1954. године,
146. Ратковић (Милана) Крешимир, рођен 4.3.1968.године,
147. Рибичић (Ивана) Марко, рођен 11.11.1951. године,
148. Римац (Славка) Салвадор, рођен 6.11.1960. године,
149. Рохачек (Антуна) Карло, рођен 21.10.1942. године,
150. Рохачек (Карла) Жељко, рођен 16.5.1971. године,
151. Спудић (Ивана) Павао, рођен 16.7.1965. године,
152. Станић (Мата) Марко, рођен 2.8.1958.године,
153. Станић (Ника) Жељко, рођен 23.6.1968.године,
154. Стефанко (Васиља) Петар, рођен 5.5.1942. године,
155. Стојановић (Живка) Иван, рођен 19.3.1949.године,
156. Стубичар (Владимира) Љубомир, рођен 12.7.1954. године,
157. Шарик (Штефана) Стјепан, рођен 2.4.1965. године,
158. Шимунић (Марка) Перо, рођен 30.9.1943. године,
159. Шиндиљ (Владимира) Вјекослав, рођен 1.11.1971. године,
160. Шренк (Габријела) Ђуро, рођен 21.4.1943. године,
161. Штефуљ (Јураја) Дражен, рођен 1.1.1963. године,
162. Тадић (Јоза) Тадија, рођен 26.9.1959.године,
163. Тарле (Јоза) Дујо, рођен 6.5.1950.године,
164. Терек (Бождара) Антун, рођен 6.10.1940.године,
165. Тишљарић (Тома) Дарко, рођен 1.6.1971.године,
166. Тивановац (Пава) Ивица, рођен 22.2.1963. године,
167. Томашић (Албина) Тихомир, рођен 4.7.1963. године,
168. Тординац (Ивана) Жељко, рођен 14.12.1961. године,
169. Тот (Еугена) Томислав, рођен 6.6.1967.године,
170. Траљић (Петра) Тихомир, рођен 17.7.1967.године,
171. Турк (Антуна) Мирослав, рођен 12.4.1950. године,

172. Турк (Петра) Петар, рођен 30.6.1947.године,
173. Тустоњић (Јоза) Дане, рођен 10.10.1959. године,
174. Ушак (Мартина) Бранко, рођен 17.7.1958.године,
175. Вагенхофер (Јосипа) Мирко, рођен 3.6.1937.године,
176. Вареница (Фрања) Звонко, рођен 19.5.1957. године,
177. Варга (Јосипа) Владимир, рођен 9.8.1944. године,
178. Васић (Ђорђа) Михајло, рођен 12.12.1963. године,
179. Вебер (Владимира) Синиша, рођен 22.2.1969.године,
180. Видош (Мата) Горан, рођен 4.10.1960. године,
181. Виргес (Антун) Антун, рођен 9.6. 1953. године,
182. Влахо (Марка) Мирослав, рођен 30.12.1967.године,
183. Влахо (Драга) Мате, рођен 3.2.1959.године,
184. Володер (Љуба) Златан, рођен 23.11.1960.године,
185. Вујевић (Антуна) Златко, рођен 28.10.1951. године,
186. Вукојевић (Јосипа) Славен, рођен 23.6.1970. године,
187. Вуковић (Рудолфа) Рудолф, рођен 18.11.1961.године,
188. Вулић (Анте) Иван, рођен 18.7.1946. године,
189. Зељко (Данка) Јосип, рођен 14.3.1953. године,
190. Зера (Васеља) Михајло, рођен 7.8.1955. године,
191. Жеравица (Стјепана) Доминик, рођен 1.11.1959.године и
192. Жугец (Мата) Борислав, рођен 21.11.1963. године,

Значи и за Радака се односи исто кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона СРЈ, у вези члана 22 истог Закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала замениче.

Након што су прочитани наведени оптужни акти прелази се на:

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити судску стражу да из суднице удаљи све оптужене изузев опт. Вујовић Мирољуба, значи нека остане само у судници опт. Вујовић, а сви остали оптужени нека сачекају у простору за то предвиђеном.

Добар дан господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нема промена у Вашим личним подацима, генералијама које сте нам у досадашњем току поступка дали и претпостављам да нема потребе да се поново враћамо на тај део у смислу провере имена оца, мајке, дан, месец, година рођења и тако даље? Је ли се слажете са тим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нема, нема. Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле нема промена у Вашим личним подацима?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ

Са личним подацима као са записника од 13.03.2007. године, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом Тужилаштва за ратне злочине коју сте управо чули сада?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговорите на ово питање, ја сам у обавези да Вас питам, да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, ни своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнесете Вашу одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, изнећу своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да изнесете своју одбрану?

Своју одбрану ћу изнети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, Ви сте изнели Вашу одбрану у више наврата у овој судници и претходно у истражном посутпку, па ћу Вас упитати да ли остајете при одбрани коју сте нам изнели 13.03. када смо, након укидања оне раније пресуде, поново кренули са овим поступком?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да. Сва моја казивања која, значи сва су тачна и при свима остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе у целости? Да ли имате томе нешто додати, да то чиме допуните?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, само да напоменем да је на данашњи дан пре 16 година била «Овчара», а не на сутрашњи дан, на данашњи дан ја сам био у болници, на данашњи дан ја сам био у касарни, на данашњи дан ја сам отишао на «Овчару» и на данашњи дан се то десило што се десило и на данашњи дан ја

нисам видио ни трактор, нисам видио значи ни приколицу. На данашњи дан ја нисам видио ни аутобусе, што сам у почетку рекао да сам видио, па сам касније рекао да сам помешао кад сам видео оне снимке које сте показивали. Ја нисам био тамо када је био шпалир, ја нисам наредио да се формира шпалир, како стоји тамо значи поред свега ја уопште нисам ни био кад је формиран шпалир, значи уопште нисам био ни кад су аутобуси тамо били. Тражио сам реконструкцију да се видимо што сте Ви рекли како ја нисам видио кад је Камени видио приколицу, како ја нисам видио. Приколица је тамо ко зна колико било, ја нисам обраћао пажњу, ја једноставно нисам приметио ниједну приколицу и зато опет понављам и тражим реконструкцију догађаја па да видимо онда да ли је могуће да се не види то што Ви говорите да се види. Надаље, још бих додао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сте рекли да остајете при својој одбрани?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, само бих додао још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино можете да допуните, али да се не понављамо у том смислу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да допуним и то ћу, рекли сте да ћемо добити ЦД из Хага, међутим ја то нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам хтио то са Вама, кад завршимо, што би рекли формални део да и то нешто расправимо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, онда ћу само напоменути овако - једном приликом сте рекли приликом суђења да би једино мени могао генерал Мркшић да помогне да каже да ли ме је поставио за команданта или није. Па сам ја у «Вечерњим новостима» прочитао, пошто нисам добио те ЦД-ове, па сам у «Вечерњим новостима» прочитао да његов адвокат, значи заступа Мркшића и брани га са чињеницом да Мркшић мене није могао поставити за команданта и да ме није поставио. Значи, Мркшић се тамо брани с тим да он ме није поставио за команданта, што ја читаво време говорим да није и није могао да ме постави.

Надаље, што је био интервју са Кадијевићем шта је Кадијевић рекао за Александра Васиљевића, да је он морао да зна то. Александар Васиљевић је на данашњи дан био у Негославцима, километар и два од места стрељања, то потврђује, значи разни сведоци, то нећу сад да улазим, то имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кажете да је од Негославаца до «Овчаре»?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја мислим километар, два по ономе што сам ја гледао на карти, по карти, можда и више, не знам. Значи од тог неког почетка шта ја знам до Негославаца, пошто ја не знам где је командно место ни дан-данас, никад нисам био на том командном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, то кажем отприлике, можда и више, можда, али ако је то како сам ја гледао на карти, то је значи хангар и место стрељања исто што и Негославци и место стрељања, а Александар Васиљевић је на том месту. За Александра Васиљевића низ њих говори да је морао исто и Шешел у Хагу изјавио и низ њих говори да је морао знати. Кроз «Лабрадор» и тако даље, али нећу сад да улазим у то, пошто ћу то у завршној речи. Значи 19. је била Овчара, није 20. била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Ви понављате све време.

Да ли има питања оптуженом? Браниоци?

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Вујовићу тражили да Вам доставимо неке ЦД-ове из Хага.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сте Ви рекли на суђењу, ко хоће, ко је заинтересован да допис један пошаље. Ја сам послао у два наврата и није ми прослеђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад морамо, морамо да разјаснимо, да ли мислимо на оне стартне ЦД-ове са фотографијама, са ексхумација? Не? Ово је господин Вујовић је то тражио од нас. А то мислите везано за оно што смо добили их Хага везано за?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам тражио све, а посебно сам нагласио у другој молби и то, значи да видим шта они говоре, пошто неће да сведоче овде да видим шта говоре. Јер сте Ви, баш сте Ви рекли и то има у транскриптима да једино може да Мркшић дође и да посведочи да ми помогне да ли ме је поставио или није поставио за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате и сами да безуспешно смо покушавали Мркшића да добавимо у ову судницу, и од тога наравно нема ништа, али ево сад и прилике ту су Радић, Шљиванчанин, претпостављам да ће, имајући у виду писмо неко његовог браниоца тада, да у тадашњој фази одбране, односно претреса тамо није желио да сведочи, претпостављам да то сад неће бити проблем, а ако буде којим случајем пуштен на слободу овамо, будући да му је према оној првостепеној одуци остало јако мало од казне, онда ће морати по нашем позиву доћи овде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих само још једно нагласио, пошто нисам, само да нагласим још једном, пуковника односно ондашњег мајора Шљиванчанина ја нисам значи познавао до 15. 15-ог ујутру пре подне сам га први пут видео, чуо за њега, први пут разговарао 15.11. по мом изласку из болнице. Значи 14.11. после подне сам изашао навече, не знам ни ја. Надаље, Влада Републике, Влада САО Славоније, Барање и Западног Срема, нисам знао ни да постоји у то време, нити сам био на састанку, значи нисам знао да постоји, а камоли који су чланови њени.

Даље, Војновић Милана, ово што се ту спомиње да не помешате, опет напомињем да то није овај Војновић Милан, да је оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, рекли сте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, две године старији или можда три године, значи две школске генерације је био испред мене у «Други конгрес» Основну школу смо ишли заједно, он је негде са Швапског брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај што Вас је одвезао?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај са њим сте отишли на «Овчару»?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, тако је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили, то није овај овде наш оптужени, знави «Мићо Медоња»?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала господине Вујовићу, можете се вратити. У сваком случају пратите ток претреса, слушајте шта ко говори, можете давати објашњења и коментаре везано за доказе које ћемо у претресу извести.

Председник већа оптуженог поучи у смислу одредби члана 318 ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас доведите оптуженог Вујановић Станка.

Констатује се да у 10,40 минута судницу, по одобрењу председника већа, напусти бранилац опт. Шошића, адв. Бељански, те ће њега у даљем току поступка замењивати и бранити опт. Шошића, уз његову сагласност, бранилац адв. Перески.

Је ли тако?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу да ли има промена у Вашим личним податима, генералијама, које сте нам оставили, које сте нам дали у досадашњем току поступка, претпостављам да нема?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нема, само што сам постао деда, то има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сретно било.

Са личним подацима као са записника од 13.03.2007. године, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом Тужилаштва за ратне злочине коју сте ево и данас по не знам ни ја који пут чули?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте, да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не? Нисте у обавези да одговорите на то питање, али по закону ја га морам поставити.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, ништа од тога шта је у оптужници нисам учинио.

Оптужницу сам разумео. Не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, ни своју кривичну одговорност.

Поучен од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знам. Остајем при оном што сам рекао до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, желите да изнесете Вашу одбрану и схватам Вас да остајете при ономе што сте већ у досадашњем току поступка у неколико наврата тврдили и изнели, је ли тако?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Потом је у својој одбрани исказао сагласно одбрани са записника од 13.03.2007.године.

Да ли има питања оптуженом? Нема?

Питања оптуженом нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала господине Вујановићу, можете сести.

Позовите опт. Ланчужанин Милана.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ланчужанин. Прво да Вас питам да ли има промена у Вашим личним подацима, генералијама које сте нам дали у досадашњем току поступка?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: За сад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као са записника од 13.03.2007. године, најпре упитан од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ланчужанин да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па ко и прошли пут исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, ни случајно.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Имишљена је значи од првог до задњег слова.

Које ми се њоме ставља на терет, ни своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватам као да желите да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па нема шта, изнео сам своју одбрану, него кажем да је измишљена од првог до задњег слова, као што сам и онда рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да остајете при одбрани коју сте нам изнели до сада у неколико наврата?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Остајем, јесте. И прошли пут сам рекао, рекли сте да има времена јер ово је прилика да докажем своју невиност, тако сте рекли први пут значи пре 3 године, тако. Кад сам рекао да поставите питање тужиоцу из којих је то неких доказа, материјалних изјава произашло да сам ја стрељао неког, ко је то рекао, ко је тај ко је то рекао, да ли или значи неки траг мора да постоји на основу чега је написана. То сте рекли да ћете поставити и нисте поставили то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоцу, ја Вам рекао да ћу ја то питање да поставим тужиоцу?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, не, нисте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тужилац пита суд господине Ланчужанин.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац поднесе оптужницу и то је питање суду, суд пресуди и да одговор на то питање, разумете.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Али ако смо две стране у поступку, ја као окривљени и тужилац, значи мислим да бисте поставити питање тужиоцу одакле му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, не можемо тако, не можемо тако. Кажем ево поједностављено то је у ствари процедура, поједностављено. Тужилац пита суд јесу ли ови људи криви, а суд одговори јесу или нису. Разумете. Добро.

Исказује сагласно своју одбру сходно записнику од 13.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања оптуженом? Оптужени? Ни Ви господине Вујовићу? Немате што да питате, да коментаришете? Не, добро. Господине Вујановићу изволите.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питао бих Каменог само кад говори да је видио мене и Мирољуба тамо код хангара, е питао би да ли нас је видео заједно или одвојено, значи колико смо ми били близу?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Заједно, заједно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу само коментарисати, мислио сам да нема потребе пошто сам то већ био коментарисао. Само ћу напоменути овако да се ја не сећам кога сам видио на «Овчари», да ја не кажем да Камени није био са мном, али ја се не сећам. Нити сам видио значи трактро, нити сам видио приколицу, нити рекао сам да сам се сетио како су се они враћали значи у правцу Вуковара, тога сам се сетио кроз маглу, кроз маглу сам се сетио, сећам се да је Камени био у ауту и ничега више, а камоли онога што је он рекао. Значи то је све, значи сећам се, након тога што су они отишли за Вуковар, онако како је и он причао и како је Мирко Љубишић причао, значи после тога сам ја отишао можда не знам, не знам, колико можда тад или 5 – 10 минута, можда пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али господине Вујовићу, знате и сами да се та Ваша казивања временски уопште не слажу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е да видимо како се не слажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тврдите да сте на «Овчари» били у поподневним сатима, да би то било око 15 сати, да сте се ту кратко задржали можда неких сат и по, па сте у једном моменту рекли да сте дошли на «Овчару» а потом са «Овчаре» отишли у болницу, променили конце, па онда други пут да је то било обрнуто, но небитно, Ви своје време боравка на «Овчари» лоцирате да је то било тада, да је то било за дана, да је то било за дана предвече, за дана и да је Ваш боравак био кратак. Господин Ланчужанин пак ево то и данас понавља да је дошао око 20 сати увече, да је он дошао око 20 сати увече, е па сад то и видео Вас тамо заједно, е сад то баш и не иде, то би онда Ваш боравак, његово казивање би Ваш боравак продужило на «Овчари» за још нека 4 сата.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одлично, е сад ћу ја да се вратим одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад Ви одлазите са «Овчаре» после њега.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нећемо стати, Ви сте сад рекли 20 сати, зашто стајете око 20 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он рекао око 20 сати.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, а сведоци сарадници кажу пола 5.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам 20 сати определио, с обзиром да је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па око.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи ја се не могу сетити 15 година уназад колико је сати било, значи за мене је мркли мрак и тврдим дан данас да је био мркли мрак, да сам под светлима дошао и под светлима се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро. Ајмо сад да то приближимо, био је мрак па је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад ћу вам ја то приближити. Ја сам рекао овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад смо у ситуацији да пратимо буквално данас и сутра кад ће пасти мрак.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад ће пасти мрак, е одлично сте ме подсетили. Е баш ћу гледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај закон о промени времена, односно оно пролеће-јесен важио је и тада, дакле и тада се часовник мењао сат унапред и оно сат уназад, дакле исто време, исти часовник и ево сад смо у ситуацији да видимо тачно када пада мрак 20. новембра, 19. новембра, небитно, е оно што је битније господине Вујовићу, оно што је битније и ако се приближимо сад Ваше тврдње међусобно око времена боравка да је то био мрак, па сад то може бити и 20 сати а може бити и видећемо 17 је ли, небитно, битније је оно друго што он тврди у својој одбрани знате.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја хоћу да Вам кажем, али не могу од Вас кад Ви причате. Ја хоћу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ја сам у обавези да Вам то предочим, изволите, изволите. Ви знате шта он тврди у својој одбрани везано за онај разговор, жучне речи, жучне тонове, ко је закувао ову кашу и манцу нека је сам куса и тако даље и тако даље, знате.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ево све ћемо сад, само да завршите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи враћам се на почетак долазак, значи у кратким цртама све. У касарни сам рекао да сам био, после тога сам отишао, значи видео сам аутобус у касарни, одлазим до моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати своју одбрану господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само коментаришите оно што тврди Ланчужанин.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вас молим, Ви хоћете значи да Вам ја кажем, шта хоћете да вам кажем, реците, ако хоћете да вам кажем то ја ћу вам рећи то, шта хоћете да вам кажем. Ви хоћете да вам ја кажем време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако желите коментаришите његову одбрану, то се своди на следеће, господине Ланчужанин нисте у праву кад тврдите то, то и то јер и онда Ви му пробате објаснити зашто није у праву. А Ви сад кажете ја нисам видео аутобус, ја нисам, какве то везе има са овим, откуд он зна јесте ли Ви видели аутобус или нисте видели аутобус.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би Вас замолио да Ви мене пустите да ја изнесем своју одбрану и рекли сте ми нешто и сад ми не дозвољавате, то што би ја рекао то је све минут, а Ви ме прекидате и не дозвољавате, ја сам рекао да сам био нај, рекао сам пола сата, па сат времена, па сат и по и остајем при томе сат и по и хоћу да Вам кажем како је то време пола 5 када сам ја тамо, Ви ми не дозвољавате,

рекли сте да су аутобуси били у касарни до 1, ја сам рекао да сам отишао кући, вратио се, аутобуса није било тамо. Отишао сам до болнице, у болници сам се задржао у међувремену ту су били аутобуси у којем је био Гунчевић Дамир, ког сте позвали као сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то није у колизији са оним што тврди Ланчужанин.
ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим Вас да дођем до тог временског распона, то је још пола минуте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите браниоче, само моменат.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија ја би Вас замолио у интересу одбране Ланчужанин Милана, да му се заиста дозволи и омогући да у једном континуитету изнесе своје примедбе уколико их има на исказ Ланчужанин Милана и да се изјасни коначно у односу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ово није.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: На овај део да ли је сагласан или није сагласан, и ово Ваше питање и моје ће бити питање исто за Мирољуба када је у питању да се сећа лица, он не наводи којих се лица сећа у колима која су се вратила, па би му то било и моје питање, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, браниоче, али видите да Вујовић не иде, не боде оно битно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја долазим до тога али ви ми не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте правити увод господине Вујовићу, није то, немојте правити увод.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па Ви ми не дозвољавате. Ја сам дошао сад, отишао сам значи кад сам дошао опет се враћам у болницу, извадио конце тамо колико сам се задржао кад сам се вратио, значи то је можда чак и два сата прошло, можда је и три сата прошло, ја не знам, ја сам рекао брзо ми је изгледало, то је дуг временски период. Можда сам ја дошао на «Овчару» значи у баш у 4 – пола 5, можда је баш како причају тамо да смо ми изашли што је «Камени» видио трактор, можда је то баш тај период кад сам ја дошао чак и Мирко Љубишић спомиње, да ме није видео на «Овчари» и тај моменат кад је он мене видио тад сам ја и дошао кад сам Перкану што сам рекао да сам се накнадно сетио, да сам Перкану дао кутију цигара. Значи то је тај период, да али ја сам рекао онда можда је био и мрак, али мени се чинио дан, да сам возио ја онда би можда знао, оно светла нисам ја возио јер нисам могао возити јер сам био рањен. Ја не знам, али мислим да сам дошао значи тад око пола 5, 4 - пола 5, не знам, не знам, ето то је то. О томе ја причам. Сведоци сарадници значи рекли су да је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ја сам мало пре рекао ево уреду, `ајде и да та ваше међусобно време боравка које се у старту не слаже, не слаже. С обзиром на ове последње тврдње опт.Ланчужанина који каже кад сам рекао 20 сати ја сам мислио на мрак, е сад то каже може бити и 17, па сте Ви сад ту ајде небитно блиски ту временом и могли сте да се сретнете на «Овчари». Оно што је битније господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Колико је сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не колико је сати, него Ви знате шта тврди Ланчужанин, шта он тврди везано за одлазак за трактором, повратак и разговор испред хангара са Вама.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам кажем ја се не сећам разговора, али ја кад сам био, ја Вам кажем да се не сећам да сам био са њим, како ја могу рећи тад и тад, али то што он прича и ако је то, мислим највероватније тако кад прича, то је могло бити онда око пола пет, пет сати, значи то је то време било и то никако, јер ја се сећам кад се он враћао са трактором, са трактором боже мили оно кад су што је причао, да су кренули па кад су се враћали, тај значи тај моменат што он прича, ја се сећам само дела где он иде према Вуковару, то сам запамтио, али ја се ништа не сећам остало, а камоли ово да ми је рекао оно манца и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То није истина. Или ја тврдим да нисам чуо да ли је он то рекао или није, нећу да говорим и да ли је он то због страха или ово, оно рекао како је рекао, нећу уопште да коментаришем ту његово казивање јер немам право да коментаришем, али ја то нисам чуо. Исто као што сам и рекао нисам се сетио за Ђанија да је тамо пуцао, касније сам се накнадно сетио, али то је мени чинило се као да је испред хангара на самом улазу хангара. Ја сам рекао и остајем при томе да нисам улазио у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се не сећам. Значи шта треба још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте му Ви рекли да он не може сад даље да иде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он сада да иде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ја то нисам рекао.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам рекао не можеш или немој, нисам се определио, не можеш или немој сад да идеш, у том смислу нешто да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али каже да сте Ви били један од људи који је, не да му је могао командовати, њему лично да му је могао командовати, а да сте Ви били један од људи који је у том неком смислу имао и могао да има на њега утицаја, неког наредбодавног утицаја, не формално да му командујете али да имате на њега?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није могло имати ни наредбодавног утицаја, него смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али неког утицаја те врсте, тако сте Ви то и описали, тог неког утицаја, не сад наредбодавно али ипак?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево ја ћу то искоментарисати на овај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да се испоштује и послуша?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То ја не би назвао утицајем него смо ми значи заједно ишли у школу, у исту школу смо ишли, ја сам годину дана раније ишао, кренуо иначе смо иста генерација али ја сам школска генерација испред њега, тамо се познајемо се од малих ногу што се каже. Једно сам време и радио код његовог оца, хтео сам да изучим то да би купио стројеве и тако даље, али то је

небитно, значи знамо се и кроз тај део па смо заједно и возили неке материјале на море и тако даље, значи то је један и кроз дружења тако значи то се познајемо кроз тај период, то није утицај него то је пријатељство неко да тако назовемо.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Поверење.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Даље, ја и он што се тиче ратног, он је дошао 18.10. у Вуковар и у рату смо провели заједно што се каже 15 дана, не пардон, ту негде око 18 дана, 12, 16 дана зато што сам ја 04.10., 04.11. пардон рањен, од 04.11. ја више не учествујем у борбама. Имао сам прострелну рану од 04.11. ја не учествујем у борбама и поново се враћам, говорим учествовао сам у борби за ослобођење Вуковара, али борба за ослобођење Вуковара није трајала само тај дан кад је ослобођење него од првог дана од 14. значи кад су кренуле борбе па до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то да не понављамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад шта треба још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад добро. Чули сте господине Ланчужанин, Мирољуб каже ја се тога не сећам.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па добро то је и онда рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па и не мора да се сећа, много је велик временски период је прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја се поново јављам за реч, на моје питање нисам добио одговор, дакле да ли се Вујовић може сетити лица која су са колима у којима се налазио Ланчужанин отишла према Вуковару, да ли се може сетити? Моје питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не могу се сетити, ја кроз маглу се сећам и «Каменог», то се кроз маглу стварно сетио и то кроз причу, анализирања и онда кад сам све у глави анализирао пошто сам већ 5 година на «Овчари» сте ме сместили овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се вратити.

Господине Ланчужанин, хвала лепо.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Молим лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас позовите опт. Перића, потом Атанасијевић, потом Маџарац. Да мало скратимо ово време чекања док оптужене доведу из притворске јединице.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Перићу. Господине Перићу да ли има промена у Вашим генералијама, личним подацима које имамо у спису?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, не, нема ништа. Све је исто.

Са подацима као са записника од 13.03.2007. године, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом Тужилаштва за ратне злочине?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на ово питање, ја Вас морам питати као и у неколико наврата до сада, да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не. Нисам ништа.

Оптужницу сам разумео. Не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, нити своју кривичну одговорност.

Поучен од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу да ли желите да изнестете Вашу одбрану? По закону не морате, нисте у обавези.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да, желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том смислу остајете при одбрани коју сте нам изнели? Последњи пут је то било 13. марта 2007. године кад смо почели поново са овим поступком?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да, да, остајем при тој одбрани све што сам рекао овде то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да то допуните чиме?

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, за сада ништа.

Потом исказује у својој одбрани сагласно записнику од 13.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања оптуженом? Браниоци? Оптужени?

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Перићу, можете заузети Ваше место.

ОПТ.ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Атанасијевић, потом кажем иде Маџарац, па Војновић.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Атанасијевићу. Да ли има промена у Вашим личним подацима и у Вашим генералијама које имамо евидентирание у овом судском спису?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па нема, нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нема.

Са личним подацима као са записника од 13.03.2007. године, најпре упитан од стране председника већа иказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам се ставља на терет оптужницом коју претпостављам да разумете?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели оптужницу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па извршио јесам под апсолутном силом и претњом као што сам и рекао, али не признајем кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, као и прошли пут тог 13. марта кад сте нам рекли да само дело признајете, али не и своју кривичну одговорност?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је.

Оптужницу сам разумео, само дело признајем да сам извршио под принудом, односно уз употребу силе, али не признајем своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, да ли желите да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Желим изнети одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том смислу остајете при ономе што сте нам рекли 13. марта 2007. године и претходно као у више наврата када сте износили своју одбрану у овом предмету?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: 13. марта 2007. године ништа нисам ни рекао, пошто ме нисте ни питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте да остајете при ономе што сте изнели пре тога.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да остајете при ономе што сте изнели пре тога, последњи пут је то било 25. новембра 2005. године, је ли тако?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: 15. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 15. добро нека буде 15.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: 15. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 15. слажем се.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, рекао сам да остајем при ономе, али наравно да има да допуним, да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ако желите нешта, дакле при томе остајете, али да ли данас нешто желите то да допуните?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без понављања само да се не понавља.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Желим да допуним и да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Потом исказује сагласно записнику од 13.03.2007. године, али жели и да своју одбрану допуни, те исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У оној изјави од 15.11.2005. године кад сам дао овде, направио сам нека два лапсуса па ти хтео то да исправим. У међувремену ја јесам то исправио кад сам био саслушан као сведок 04.04.2006. године на суђењу у одвојеном поступку код Саше Радака, али тамо нисам. Мислим то сте издвојили из списка предмета, то што смо тамо саслушани па ето сад ми је прилика да то урадим па ћу и рећи. Хтео сам да кажем оно управо кад сам спомињао Бору Крајишника, сведока сарадника јелте, па је испало у мојој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, немојте да нарушавате идентитет сведока сарадника.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А добро, сведока сарадника «број два», добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Један» и «два».

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не «два», број «два».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кажем само «један» и «два», сведок сарадник «један».

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Што се тиче сведока сарадника број «два» оно кад сам рекао, кад сам отишао из хангара, кад сам ушао у приколицу кад су ме тукли и то па је испало да смо кад сам ја говорио испало је да смо истог тренутка отишли ја и он са Овчаре према Грабову, знате а ја сам њега видио претходну групу да је он отишао на Грабово и зато сам ја Зорића и питао како ћемо се сад вратити кад њега нема, разумете па сам ја онда као тражио превоз и онда кад сам

видио ту приколицу први пута кад сам ушао у ту приколицу нисам знао где иде, рекли су ми да иде на Велепромет, на крају крајева ја сам хтео само да идем за Вуковар, а на крају су ме одвели тамо да ме туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То је прва ствар, друга ствар, исто и један мали лапсус што сам направио што сам спомињао стол, кад сам рекао да сам видио Мирка кад сам дошао на Овчару кад је било касно, мркла ноћ је била кад сам дошао сто посто је било тако, кад сам дошао видио сам Мирка Чапала да седи на једној столици и рекао сам да је господин Ђанковић стајао поред њега, рекао сам да је био негде стол, да сам видио негде сто, што нисам био сто посто сигуран где ја знам да сам га видио негде, то сам исправио на ономе тамо на суђењу код Саше Радака, где сам био саслушан као сведок. Говорио сам о томе, ја знам да сам видио негде стол, а тај стол је био на почетку кад се улази у хангар са леве стране, на том столу су и седели ови који мени нису дали да ја изађем напоље, ја знам да сам ја негде видио тај стол, а тај стол је у ствари био кад се улази у хангар са леве стране, седели су на том столу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку, а рекли сте тада сте рекли да је био негде на средини хангара, па ето та исправка.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, тако је, ја знам да сам га негдје видио био сто посто сам био убеђен да сам га видио негде, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али за столицу сам сто посто сигуран био да је столица сама тамо била на средини мало више где је Мирко Чапало оно и седио и поред њега је Ђанковић седио, стајао у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То сам хтео да кажем. И још нешто у вези тога, ја морам да кажем, први пут кад сам саслушан код истражног судије 26.06.2003. године, код господина Алимпића, он је мене питао на све околности тамо шта се дешавало, да ли сам ја тамо видио аутобусе кад сам дошао, да ли сам видио војну полицију, да ли је била око хангара, па ме је питао да ли сам видио неке «пинц гауере» да су били тамо, транспортере, да ли сам видио офицере, да ли сам видио шпалир, то је мене све питао господин Алимпић, јер 26.06. ја сам то све рекао да нисам видио као што и нисам видио, исто кад ме је питао колико сам људи видео кад сам дошао тамо, ја сам рекао свеукупно око 150 људи, значи око 100 заробљеника и 50 униформисаних, он јесте написао у оној изјави од 26.06.2003. године да сам ја видио свеукупно 150 људи, тако и пише у том записнику можете проверити, а Ви сте мени онда касније пребацили у препису пресуде да сам ја видио 150 заробљеника. То сам исто хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е колико заробљеника, ево сад да расправимо одмах?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не знам око стотињак заробљеника је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама око стотињак?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Око стотињак је било, тако је било господине судија, тако је било, јер ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одлази једна група је ли тако?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлази једна група, Ви одлазите са другом групом?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А претходно, у првој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо на рупи дочекате још једну последњу мању?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У тој првој групи је отишао сведок сарадник број «два».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Који сам ја видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Разумете. Што се тиче даље, баш на те околности што сам говорио кад сам саслушан код господина Алимпића, он је мене питао то, зашто би ја то прећутао господине судија кад ја нисам знао ко је какву изјаву дао и шта ће се дешавати уопште овде на суду, ја нисам могао да знам шта ће се дешавати овде, да ће то бити битно за утврђивање времена кад је ко тамо дошао, зашто би ја то прећутао, а рекао сам да сам био тамо. Значи ја у то време нисам био тамо, јер сведоци и кажу и први и други сведок и још њих десетак који су саслушани овде да не набрајам сад овде, рекли су да је било 400-500 људи, чак и хиљаду и шта ја знам, а ја кад сам дошао 150 људи свеукупно је било, стотињак заробљеника и 50 ових, што апсолутно мења време мог доласка тамо, ја нисам имао разлога зашто би прећутио год господина Алимпрића кад ме је питао на те све околности да ли сам видео аутобусе, «пинц гауере», као што је утврђено сада ево на суђењу па ти су дошли негде око 6 сати па шта ја знам ти «пинц гауери», па официри, па је била војна полиција, па ти тај Чакалић и шта ја знам тих четри, пет војника што су изведени, ја то ништа нисам видио кад нисам био тамо, ја сам био у Вуковару у то време, разумете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И сад ту што мени сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то, да не понављамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То је моја одбрана, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли тог 15.11.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја знам да сте, мислим ја то онда нисам могао да знам шта ће бити, али Ви сте на конто тих наших изјава баш овде на суду и утврђивали време кад је ко био од нас. Зашто би ја то прећутао господине судија, немам разлога, зашто би ја прећутао да сам видио аутобусе, да сам видио «пинц гауере», да сам видио војну полицију, да сам видио официре, нема разлога, нема разлога, а рекао сам да сам био и на рупи, мислим то је логично, мислим нема ту шта, то сам хтео да кажем.

Плус тога хтео сам нешто да кажем баш опет у вези тог времена, мислим кад су ме утрпали на то такво место па се морам бранити од нечег непостојећег, чули смо овде више сведока који су били тамо, Мирка Љубишића, Јовицу Кресовића, Дукића, сад оно ово што је лагао то је његов проблем, то зато што је у

затвору зато је и лагао, а претходно када је био слободан човек у три изјаве ме никад није споменуо у три изјаве претходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, видите овако ми смо сада у ситуацији да смо кренули из почетка.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрајте да никог нисмо саслушали, ово је Јово наново, како ће се то наставити, закон је дао нека правила и тако даље, али ћемо све доказе које смо раније извели, ја знам да смо ми тих тврдњи које смо чули и тако даље свесни јер смо живи људи, свесни смо тога, али пробајте тога да се ослободите и да кажете себи, не нећемо о томе да причамо него кад дође време, а верујте ми дође време, да ли ћемо сведоке позивати овде па да их поново чујемо па да их Ви питате евентуално или ћемо читати њихове записнике па да Ви то коментаришете као што сте у осталом били у прилици и раније да коментаришете, верујте ми дође време да коментаришете и тврдње неког тамо Дукића и тврдње осталих сведока. Уреду?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ма уреду је господине судија, него ја са тим мукама живим 5 година, са тим лажним оптужбама, а у ствари види се по овом мом излагању да сам ја у праву, да сам рекао истину, као што и јесам рекао истину, комплетну истину сам рекао све што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле ограничите само на то, пошто сте дали детаљну изјаву тог 15.11. и остали сте при њој и 13., ограничите се на то да евентуално ако имате да нешто стварно суштински допуните, да то урадите, да се не понављамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја сам зато сад то и излагао и излажем баш управо због тога што онда нећу можда имати прилике, не да нећу имати прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете прилике, увек се има прилике.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А ово се претходно већ десило, имамо рецимо Новак Зденка којег нећемо сигурно саслушати овде, који је саслушан рецимо у истражном поступку тамо у Загребу, када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте сад коментарисати, још не знамо шта ћемо можда ће Новак Зденко доћи, можда ће доћи, ако не дође онда ћемо нешто радити, имамо неки записник тамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па морам то да кажем господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јер тај Новак Зденко, он је био тамо цело време, он мене познаје из детињства, па ме није видио док није побегао тамо из те приколице, шта ја знам како он каже камиона. Значи ја сам опет дошао после, јер ја сам улазио у хангар, он би мене видио у хангару да сам ја ушао, е он је Хрват па нек он каже он ме је видио. Није тачно, није тачно, истина је што сам ја рекао и кад сам дошао јер нисам имао стварно разлога зашто да не кажем у које сам време био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Разумете. Ја би се господине судија надовезао само, добро ово је сад што се тиче то моје одбране ја мислим да је то довољно, не

знам шта би више рекао, знате оно остало да су ме тукли и да су ме терали да пуцам и да убијем тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све рекли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То знате, да сам задњи из рупе изашао, да сам задњи отишао од тамо, то све знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То је све тако било како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А то што, мислим нећу да кажем теретим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ко од оптужених има шта да пита?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја се нисам договорао са никим да се ти људи убијају, ја ту немам везе са никим ништа, баш апсолутно, везе са никим немам ништа. Хтео сам само да Вам кажем ово, можда нећу имати прилике па сад ми је прилика, овај записник о саслушању мог сведока, што је саслушан 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рано је, јесте добили?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хтео сам само да се издвоји из списка предмета, зато што није веродостојан нема ни печат Републике Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће Ваш бранилац.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Министарства правосуђа, нема ни записничара потпис, нема ни од судије потпис, нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви сматрате да то треба издвојити из списка предмета.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ево нека то буде формулисано.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Само да вам кажем ја сам прочитао тамо шта пише и види се да је он то дао негде тамо 2003. године, ја знам од прилике кад је дао неку изјаву тамо код полиције јер видим да му је дрхтао и потпис, наравно због батина што је добијао, разумете, а оно су небулозе оно тамо што пише. Прво он то никад не би изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад то да коментаришемо, расправљаћемо о томе записнику касније.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али морам да Вам кажем господине судија, ја морам то да Вам кажем зато што сте Ви у препису пресуде убацивали те елементе из тога његовог, из те његове изјаве управо оно што сте говорили да сам ја с три заробљеника отишао на «Овчару», што ја то никад нисам рекао и никад нико није рекао други, ја сам отишао са три добровољца а тамо се поклапа са том изјавом, значи ту изјаву сте Ви имали претходно и читали сте ту изјаву шта је писало, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам господине Атанасијевићу, шта да Вам кажем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Исто као да сам одлазио у Велепромет и шта ја знам, мада и оно у тој изјави каже да сам ја њега одвео тамо код Жигића и да је већ био сумрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сам имао претходно, манте се господине Атанасијевићу. Господине Атанасијевићу водита рачуна прво, водите рачуна шта говорите.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја говорим истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ми сад подмећете да сам ја имао неку изјаву коју смо добили прије месец дана или не знам ни ја колико 20 дана, Ви ми сад подмећете да сам је имао прије 3 године и на њу се позивао у пресуди, таман посла.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не знам онда одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте на тај начин да комуницирамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не знам онда одакле Вам то да ми унесете тамо у пресуду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте на тај начин да комуницирамо, предложили сте да се то издвоји, уреду евидентирано, одлучићемо о томе.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не знам да ли ћу имати прилике да Вам кажем у вези онога што сам дао предлог да се издвоји из списка, да се здружи списима предмета до 25.06.2003. године од сведока Латинићића када је саслушан у истрази као сведок, то сам Вам исто дао предлог сад не знам да ли морам наново да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако. Добро. Ако немате ништа, хвала, можете се вратити на Ваше место. Ни оптужени немају што да Вас питају изузев ако Ви не желите нешто да га питате.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Још ту господине Атанасијевићу. Ја морам господине председниче да приметим, да овај записник о испитивању сведока Мишела Хусника који је обављен у Жупанијском суду у Осијеку, а поступао је судија Мирко Ковач, заиста са формално правне стране није употребљиво, јер осим потписа сведока Мишела Хусника нема потписа судије који је обавио саслушање, нити је на било који други начин тај записник оверен. Са те стране ја мислим не само да није употребљив, него не би могао да се користи као доказ у овом поступку о чему је, али само молим Вас, о чему је говорио господин Атанасијевић. Међутим, ја мислим уколико би Ви имали могућности да обезбедите присуство, односно да се непосредно саслуша пред овим судом сведок Мишел Хусник, ми наравно у том случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било најбоље.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У том случају нећемо тражити издвајање његовог записника јер тај записник издвојио се он или не, он нема никакву формално правну важност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се браниоче то би било најбоље, али.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Али би Вас молили ако је могуће икако да обезбедите да се овде саслуша, ако не тако оно видео линком или на други начин, заиста ово нема смисла да се доставља овакав записник од стране једног врло озбиљног суда у Хрватско. Ето хвала.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јер прошло је три године како сам ја њега овде предложио за сведока и ништа од тога, и други људи из затвора и из притвора долазе на суђење и дају своје изјаве као сведоци, ја знам разлог због чега је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у притвору у туђој држави, господине Атанасијевићу, то је проблем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја знам због чега је то разлог био, скроз док се вуковарска тројка не осуди у Хагу, ја то знам исто ко што се сад чека ових 75 дана за ту жалбу, ја то знам због чега је али мој брат не би теретио никога, не би теретио, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Као што не теретим ни ја, али оставите ме на миру више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала чули смо Вас. Позовите опт. Маџарац Предрага. Потом ће Војновић, па потом Милојевић.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Маџарац.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Добар дан свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има промена у Вашим личним подацима, у Вашим генералијама?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ово стање у судском спису које имамо?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Све је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена, све исто.

Са подацима као у судском спису најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маџарац, да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не? Не морате одговорити на то питање ја сам у обавези да га поставим.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Не, никако.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело нити своју кривичну одговорности, а потом поучен од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маџарац да ли желите да изнесете Вашу одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем. До сада се нисте бранили ћутањем него сте у више наврата изнели Вашу одбрану. Изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Остајем при оном свом, ако треба да нешто понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ово схватам као Вашу жељу да изнесете Вашу одбрану и да останете при ономе што сте нам до сада рекли.

Своју одбрану ћу изнети.

Потом исказује сагласно записнику од 13.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то желите чиме да допуните?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Па могу само једно две ствари, нећу дуго, али једино то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Невезано баш директно за ово, али ето рекао би разумео сам оптужницу, што би значило у неком граматичком смислу да сам разумео, мислим мени никако није јасно да ето тужилаштво и дан данас остаје и даље при тој тужби у вези мене, након свега што се, некон свих ових догађаја. Ја сам споменуо био и преко видео линка кад сам са једним човеком причао исто, ја желим после овога, после овог суђења да изађем чистог образа и жеља ми је велика да се само што пре ово заврши, да оперем љагу са мог имена. Ја имам жељу као што сам рекао и да одем поново у Вуковар, ја морам моју децу да одведем тамо, да им покажем где сам ја рођен, где сам одрастао, ја имам жељу да одем на море тамо опет, то је сасвим нормално и онда нећу да црвеним пред било ким. Такав сам живот живео цео живот, нема тог човека са којим сам ја у завади и тако хоћу да остане.

Што се тиче те одбране немам неких допуна, остајем при своме апсолутно не носим никакву кривицу и друга ствар коју бих рекао то је молба за притвор. Ако ми дате реч укратко две, три реченице да кажем нешто у образложењу тог мог затева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Мој неки као предлог, и то кад се сви изјасне оптужени, да веће размотри опцију укидања притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда би било можда боље кад се сви оптужени изјасне о оптужници.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Па то, то сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да онда евентуално.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: То сам и мислио кад се сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Укратко, нећу сада да вам говорим што је познато већу да сам се сам пријавио, о чињеницама, о Дукићу, мада је то имам незваничну информацију преко посете да су то се десиле неке нове ствари које само потврђују о каквом се ту сведоку ради и тако даље, али то отом потом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на његову осуду у Новом Саду?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Јесте, то ми није потврђено то је више незванична информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Ја сам већ тражио укидање притвора ако се сећате пре летње паузе, међутим након већања већа сложили сте се да је исто стварно је ово 4 године предуго и тако даље, али сте у плану да се то у јесен заврши. Међутим ето сви смо сведоци тих догађаја које нико није крив, значи то једноставно нешто што се десило, не можемо ту никако да утичемо. Мислим да је мени било 11. - четири године пуне, сад сам ушао у пету годину. По моме схватању то већ излази већ из стварно из свих оквира људскости, етике, било чега. У каквим смо ми условима овде да 4 године једемо рукама, као животиње мислим и да не набрајам, мислим да је Вама познато какво је овде сађе. Та фамозна тачка 5 што нам стоји, висина казне, сви на специјалном овде како ми кажемо жаргонски речено том специјалном одељењу сва дела су забрањена им је казна, али то не представља никаки проблем, једноставно долазе, одлазе људи, долазе, одлазе. Да не причам сад људе који велика могућност постоји и понављање дела и бекства и застаревања, све што нама не може једноставно да уђе никако у неку оптицај и било шта. Не би желио сад ни да говорим ни у пракси у другим републикама као што је у Босни, што смо сви сведоци из новина, те за Тузланску колону ни један осумњичени није у притвору, за Сарајевску колону и тако даље сад да не набрајам. Хашки трибунал да ни не причам, поготово у каквим су они условима живе, да пуштају кући на 15 дана да обиђу мајку, за рођење, за ово, за оно и тако даље. Мислим да је ово свирепо кажњавање једноставно пре казне и то најгоре, наших породица не нас и зато би молио само да мало обрати пажњу ово веће, да размотри да се разбије једноставно та фама, то једноставно не представља законску никакву обавезу да ми будемо, али једноставно валда у овој држави за ратне злочине постоји неки, као да је то нека табу тема, ја не знам шта више то, какву ми опасност представљамо, шта се дешава не знам, али молим веће ето да мало озбиљније се тим позабави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли неко од оптужених има што да пита опт. Мацарца? Не. Хвала господине Мацарац. Позовите опт. Војновић Милана, не још Војновића да чујемо па ћемо направити паузу.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Војновићу. Господине Војновићу да ли има промена у Вашим генералијама које имамо у судском спису? У личним подацима које сте нам оставили својевремено и послје?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Како мислите у кућним подацима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су лични подаци, име, презиме, дан, месец, година рођења, пре свега мислим на брачно стање, породично, социјално стање, у том смислу?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Остаје све исто, једино имам измену телефона, додата ми је 2 кућног телефона, друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као у судском спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу да ли сте разумели за шта се теретите, да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Разумео сам оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, у ником случају ја нисам тада, у то време нисам ни био, нити сам био уопште на Грабову, разумете.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио ово кривично дело ни своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнесете Вашу одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, ја остајем при својој изјави коју сам дао раније.

Своју одбрану ћу изнети, те исказује сагласно записнику од 13.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате то, ту Вашу одбрану коју сте нам већ изнели у неколико наврата, да ли имате чиме да је допуните, да томе што додате?

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ево само да допуним овако, ја се не осећам и нисам сигурно нисам крив, јер нисам могао починити кривично дело, нисам био на Грабову, нисам за 20 минута могао ја убити никога нити сам убио кога, нити сам видио кога од познатих људи. Ја сам Вам описао како сам дошао и како сам отишао са «Овчаре», разумете, из хангара. Ушао у хангар, изашао из хангара и отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам рекли, не морате понављати.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: И сад даље да не понављам ја, немам шта понављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Браниоци? Оптужени?

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Војновићу.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Хвала вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можесте сести.

Председник већа у 11,30 сати издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао бих да смо сви ту изузев колега Томића и Тодоровића, као пуномоћника оштећених. Тодоровић је и раније напустио, ту је колегиница Ковачевић као бранилац оптуженог Милојевића. Остали смо сви ту. Колега Јеврић је дошао раније, вратио се и бранилац адв.Бељански.

Ја Вас молим да наставимо са саслушањем оптужених. Позовите опт. Милојевић Предрага. Потом ће ићи Златар, па Мугоша, па Шошић.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ

Добар дан господине Милојевићу. Господине Милојевићу претпостављам да нема примена у Вашим генералијама, личним подацима које смо евидентирали у досадашњем току поступка?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као у спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу да ли сте разумели за шта се теретите?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет ни своју кривичну одговорност, потом пучен од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнете своју одбрану? По закону нисте у обавези, али у досадашњем току поступка у неколико наврата сте је изнели.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па ја сам до сад изнео своју одбрану и остајем при тој одбрани комплетно, тако да мислим нема потребе да би је сад поново озносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле остајете у потпуности при ономе што сте нам рекли у досадашњем току поступка?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

Исказује сагласно записнику од 13.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли евентуално желите то нешто да допуните? Да што додате?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па имао би нешто мало да кажем. Не лично што се тичне одбране, већ што се тиче неких тих процесних радњи и тако то ако бих могао да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се разумемо овако, господине Милојевићу немојте за сада јер имаћете прилике, немојте за сада пошто ми формално правно ово крећемо из почетка и поново улазимо у доказни поступак и поново ћемо да изводимо све оне доказе које смо раније извели, изводићемо их на овај или онај начин, дакле у том смислу имаћете прилику да евентуално коментаришете или да постављате питања сведоцима неким које ћемо позвати, ако ме разумете немојте у овоме сад што желите да нам кажете да евентуално нешта се упустате у неке коментаре везано за доказни поступак који смо спровели у оном претходном поступку.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, имаћете прилику.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду, значи то је било у том правцу, значи добићете прилику никаквих проблема нема, добићете прилику да то коментаришете, казујете и тако даље. Ако нема питања оптуженом.

Питања оптуженом нема. Опружени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Милојевићу. Позовите опт. Златара, потом ћемо чути Мугошу, па Шошића.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, да ли има промена у Вашим личним подацима, генералијама које сте нам оставили у досадашњем току поступка? Морамо да се вратимо ето на почетак.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Каквих промена, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Нисам отишао кући, немојте се бојати.

Са подацима као у спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели за шта се теретите? Оптужницу, претпостављам да јесте? Бар тако сте.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А још 4 године мени није никад јасно, нити ће ми бити икад јасно. Након 4 године мени још није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад већ улазите.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да таквих будалаштина овде може бити, то не могу схватити. Ајде, није ми јасно, није ми јасно, не могу да схватим да мене неко терети и ви сами знате ко ме терети и лаже и све и да то тако пролази, људи моји па то не може нормално, ја нисам нормалан дајте ме на вјештачење психијатру, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је јасно за шта се теретите?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Знам за шта се теретим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Али да ме будала тако може стављати, то.

Оптужницу сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас морам то питати по закону, Ви наравно не морате на то одговорити, да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не? Претпостављам да не и из овога би закључио не, је ли тако?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То знате и сами.

Не признајем да сам извршио кривично дело, нити своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите изнети Вашу одбрану? По закону нисте у обавези, до сада сте је у више наврата изнели, претпостављам да и сада желите да је изнесете?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Људи моји ја сам вама све доказао, ја сам вама све доказао ко жели да види, има шта да види а ко не жели ја немам шта више доказивати. Ја

сам вама доказао где сам, сви сведоци то тврде, сви људи то тврде, сви знаду све, нико неће да реагује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар само ми ово реците, да ли остејете при одбрани коју сте изнели или не?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па нормално да остајем, ја друге одбране немам.

Остајем при одбрани коју сам изнео у досадашњем току поступка.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја сам вама доставио документацију, доставио сам вам све, све сам вам доставио, ви не верујете ничему, ви верујете сведоку који ме видио и 10 дана прије, и видио кад сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, полако господине Златар, ово је нови поступак, видећемо коме верујемо коме не верујемо, полако, отом потом.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Полако, жури се мени.

И потом исказује сагласно записнику од 13.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите нешто да додате својој одбрани господине Златар, да нам кажете нешто ново?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Шта имам додати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто ново, евентуално што сте пропустили да кажете?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да елиминишете само тога лажова јер и сами знате да лаже. Ви сте за Нишевића Милу који је сведочио овде, човек муца, муцавим, Ви сте причали са њим, коме мораш 6 пута поновити нешто да не знаш је ли разумио. Он вас овде гледа у очи и лаже, каже 08. каже гледао сам га као што сад вас гледам, то вам ваш сведок каже, ја би Вас молио ко човека реците ми да ли Ви њему верујете ишта, реците ми молим Вас, биће ми лакше, да не пијем лекове ту да се не трујем цаба, молим Вас ко човека реците ми, оно чојство и јунаштво, знаш оно што сте Ви прочитали, покажите га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Покажите га, добро јесте, али га примените Ви први, примените га Ви први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања оптуженом? Браниоци? Оптужени?

Питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Имам још само господину тужиоцу, драго ми је што је у Хагу утврдили су да лаже сведок па је Радић пуштен, више сам се радовао кад је Радић пуштен него сам Радић, али би само тужиоцу поручио она наша народна «Кад је Турчина до лаката у потурице до рамена руке кржаве», да не примењује то нека одустане од свог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче ја бих молио да реагујете, да је у најмању руку непримерено, да не кажем нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не схватам ово као.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да упозорите окривљеног на понашање у судници, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо, не схватам ово као вређање лично, добро јер колега није ни био у Хагу, но добро.

Дајте позовите опт.Мугошу.

ОПТ. ГОРАН МУГОША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Мугоша.

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има промена у Вашим личним подацима, генералијама, породичном, имовинском, економском, уопште социјалном статусу у односу на стање које имамо евидентирано у судском спису? Да се у међувремену нисте оженили, развели, добили дете?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Развео сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Има промена, резвео сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е дакле сада сте разведени?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Других промена нема?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите ли где што?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега се издржавате?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Тако нешто, сналазим се.

Са подацима као са записника од 13.03.2007. године, које мења утолико што наводи да се у међувремену развео, да се није запослио, те да се издржава тако што се «сналази», најпре упитан од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша, да ли сте разумели за шта се теретите, дакле да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Не.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, нити пак да сам кривично одговоран, па потом поучен од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша, да ли желите да изнесете Вашу одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем, али до сада се Ви нисте бранили ћутањем, у неколико наврата сте изнели Вашу одбрану, па Вас у том смислу питам да ли желите и данас да изнесете?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Ја остајем при раније датој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при ономе што сте нам већ рекли последњи пут 13. марта ове године?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Јесте.

Потом у својој одбрани коју жели да изнесе исказује сагласно записнику од 13.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе што да додате, да ову Вашу одбрану допуните?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања оптуженом? Оптужени?

Питања оптуженом нема. Оптуженин нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Мугоша, можете заузети Ваше место у судници. Позовите опт. Шошића, потом ћемо Ђанковића, па Драговића, дакле Шошић Ђорђе.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Шошићу.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу да ли, претпостављам да нема, али морам Вас то питати, да ли има промена у Вашим генералијама, личним подацима које смо евидентирали у досадашњем току поступка?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена.

Са подацима као у суском спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу да ли сте разумели за шта се теретите, да ли сте разумели шта Вам оптужница ставља на терет?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Шта ми стављају, стављају ми нешто што, о чему ја појма немам. Ја у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле разумели сте и не признајете да сте то дело извршили?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Како могу да признам кад у то време нисам био у Вуковару.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово господине Шошићу схватам као Вашу жељу да изнесете Вашу одбрану или да нам поновите оно што сте већ рекли до сада?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: То сам рекао, у то време нисам био у Вуковару, овде људе који су оптужени сем «Каменог» и «Кинеза», те људе који су били у команди тамо знам, никог више не познајем, нити овог сведока сарадника, ни једног ни другог, нити сам их икад у животу видео. 20. сам био у Крушевцу, 4 године не могу да схватим чија је то режија, да ли је уопште ово правда, са чиме су они, шта. Ни ови људи који заштићују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћници оштећених мислите?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Пуномоћници оштећених, шта су они добили тиме, шта су родитељи ти, фамилије од тих побијених добили, што ће мене неко да стрпа, што ће неко из војске да се спасе, господин Васиљевић нека, сећа се он, чуо је за то, ко је то режирао ја, кога сам ја имао тамо да светим, кога сам ја имао, нити знам где је касарна, нити знам где је Велепроммет, ни овај како се зове «Овчара» ни Грабово, никад нисам био тамо, никада.

Потом у својој одбрани коју је желео да изнесе исказао сагласно записнику од 13.03.2007. године, уз допуне евидентиране аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања оптуженом? Нема. Да ли имате још нешто да кажете господине Шошићу?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Још увек само није ми јасно зашто сам овде, и ако сам требао да будем, што ми нису рекли мора да будеш због Србије, мора да се заштити војска, мора да се заштити полиција, од добровољаца нико од мојих није остао, остао је само тај један коме смо оставили за покојног Видњевића, по не знам стотинак – двеста у динарској вредности као у маркама и тај му то није ни дао, ето само је он остао тај Зоран из Новог Сада, нико од мојих није остао у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Шошићу.

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите опт. Ђанковића, потом ћемо чути Драговића.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ђанковићу. Реците нам да ли има промена у Вашим генералијама, Вашим личним подацима у односу на оно што имамо евидентирано у судском спису?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Нема.

Са подацима као у судском спису, најпре упитан од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу прво питање је да ли сте разумели за шта се теретите?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не? Не морате на то одговорити, али ја Вас морам питати?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело ни своју кривичну одговорност, како ме то пита председник већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону не морате, можете се бранити и ћутањем, тим правом сте се користили оно 13. марта, па смо онда били у ситуацији да читамо оне Ваше раније исказе, данас поново о томе одлучујете, претпостављам да сте се и са Вашим браниоцем консултовали, изволите.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја чврсто стојим иза своје одбране и извршићу њену допуну када будем сматрао да је то потребно. То право ћу задржати до краја главног претреса јер сматрам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нисам сигуран да сам Вас разумео.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Дозволите да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ајде.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Сматрам да је суд олако прешао преко ње и паушално је оценио, као исконструисану у циљу избегавања кривичне одговорности, то је за мене увреда. Суд је засновао моју пресуду од 20 година на исказу само једног јединог сведока и то сведока сарадника број «један». Сматрам да се овде суди групи и броју, нажалост изгледа да сам и ја део те кржаве статистике. Очигледно је да је првостепена пресуда коју сте донели незаконита, што је потврдио и Врховни суд, али није довољно да је 20 година робије оправдате са 9 реченица, пресуда страна број 103, према томе сматрам да се овде ради о једном Вашем непрофесионалном односу и ја моју одлуку, моју одбрану нећу изнети из разлога тог што Вам не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле не желите да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Не. Ако будем сматрао да треба да је изнесем ја ћу је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше право до краја поступка наравно имаћете прилику ако желите да се предомислите.

Оптужени Ђанковић потом на начин како је то евидентирано аудио техником у суду, објашњава из којих разлога за сада не жели да изнесе своју одбрану, тј. због чега ће у даљем току поступка до евентуално нове друге одлуке да се брани ћутањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Ђанковићу, можете се вратити.

Суд у смислу одредбе члана 321 став 2 ЗКП доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочитају записници о саслушању опт. Ђанковић Мирослава из поступка истраге у овом предмету, а од 26.12.2003. и 18.05.2004. године, као и са записника о главном претресу у овом предмету, а од 27.09.2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се да смо у марту месецу, колеге браниоци, сећате се да смо у марту месецу ово урадили на начин да смо на мониторима приказали записнике о саслушању опт. Ђанковића, да ли желите да то и сада тако урадимо или да констатујемо да смо прочитали јер смо суштински и прочитали, имамо сви и у спису предмет и тако даље, ево како ви желите. Молим? Па бранилац Ђанковића, бранилац Ђанковића, претпостављам то је договор међусобно.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче ја бих само замолио ако може једну кратку консултацију са Ђанковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, може, никакав проблем, изволите колега.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче сагласни смо да се констатује да су прочитани записници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам ни колега тужилац нема ништа против.

Странке су сагласне да се констатује да су наведени записници прочитани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите опт. Драговића молим Вас.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Драговићу. Да ли има промена у Вашим генералијама, Вашим личним подацима у односу на стање које смо евидентирали у судском спису.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена.

Са подацима као у судском спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу да ли сте разумели за шта се теретите, да ли сте разумели шта Вам оптужница ставља на терет?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет ни своју кривичну одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнесете своју одбрану? По закону нисте у обавези, можете се бранити и ћутањем, међутим у досадашњем току поступка Ви сте Вашу одбрану изнели у неколико наврата.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да се браните?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

Своју одбрану желим да изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при одбранама које сте нам изнели у досадашњем току поступка, па и последњи пут 13. марта ове године или то желите нешто да промените, да томе нешто додате?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Остајем при својој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Можда би само додао, заборавио сам прошли пут кад сам се изјашњавао на оптужницу да додам тамо у оптужници пише па толико нисам ни обраћао пажњу, да су Мирољуб Вујовић и Станко Вујановић они наредили то да се врши тамо то стрељање и шта ја знам. Они мени никад у животу ништа нису могли наредити. Формацијски нисам био под њиховом командом, коме су они могли наређивати ја не знам, а мени значи никад у животу. Чак са Станком Вујановићем нисам био ни у добрим односима. То сам желио да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Потом у својој одбрани исказује сагласно записнику од 14.03.2007. године, уз допуне евидентирание аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Браниоци? Оптужени?

Питања оптуженом нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да кажете?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не.

Оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Драговићу можете заузети Ваше место. Молим? Калаба, потом ћемо позвати Катића, па Љубоју и на крају Радака.

ОПТ. НАДА КАЛАБА

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Калаба. Да ли има промена у Вашим генералијама, личним подацима које имамо евидентирание у судском спису? Претпостављам да нема је ли тако?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Нема.

Са подацима као у судском спису, најпре упитана од стране председника већа исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Разумела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Разумела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не? Не морате одговорити на то питање, ја Вас питати морам.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Одговорићу свакако. Не признајем ништа јер нисам ништа починила.

Оптужницу сам разумела, не признајем да сам извршила кривично дело које ми се њоме ставља на терет «јер нисам ништа починила».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово «јер нисам ништа починила» схватам као Вашу жељу да изнесете своју одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем, до сада се нисте бранили ћутањем у више наврата сте изнели Вашу одбрану.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па ја остајем при својој одбрани коју сам дала 27.09.2004. и желим само да додам, да оптужницу сам прочитао и слушала мало пре, ја њу не могу да разумем зато што никада нисам била припадник никакве групе, никада нисам била припадник никакве Територијалне одбране, никада нисам била под ничијом командом, као ни под командом тадашње ЈНА, никога нисам ударала, никога нисам поготово лишила живота, ја једноставно више не разумем.

Своју одбрану жели да изнесе, те исказује сагласно записнику од 14.03.2007. године, односно 27.09.2005. године, уз допуне евидентиране аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања оптуженој? Браниоци? Оптужени?
Питања оптуженој нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да кажете госпођо Калаба?
ОПТ.НАДА КАЛАБА: Немам.

Оптужена нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете се вратити. Позовите опт. Катића, потом Љубоју.

ОПТ. СЛОБОДАН КАТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон господине Катићу. Добар дан. Господине Катићу да ли има промена у Вашим личним подацима, у Вашим генералијама, породичном, имовинском, уопштено социјалном статусу у односу на стање које ми имамо евидентирано у судском спису?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Здравље само није добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса је још увек иста?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све исто.

Са личним подацима као у судском спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Катићу да ли сте разумели за шта се теретите?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у обавези, претпостављам да не признајете извршење кривичног дела и своју кривичну одговорност како сте нам то раније рекли?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Претпостављам и да желите да изнесете Вашу одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем.

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Остајем при старој изјави, све што сам рекао, нисам био тамо, не знам где је «Овчара» и ето.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет. Своју одбрану желим да изнесем, те потом исказује сагласно записнику од 14.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања оптуженом? Оптужени? Да ли Ви имате још нешто да кажете господине Катићу, да додате, допуните?

ОПТ.СЛОБОДАН КАТИЋ: Немам.

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Катићу можете сести.

Опт. Љубоја Марко. После Љубоје Радак Саша.

ОПТ. МАРКО ЉУБОЈА

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Љубоја. Да ли господине Љубоја има промена у Вашим личним подацима, генералијама које имамо евидентирани у судском спису?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Нема промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса иста, и даље сте неожењени и тако даље?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Тако је.

Са подацима као у судском спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љубоја, да ли сте разумели за шта се теретите?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Не.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнесете Вашу одбрану или не? Не морате.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Остајем при истом исказу од прошлога пута.

Своју одбрану жели да изнесе и исказује сагласно записнику од 14.03.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да допуните, да објасните, било шта?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше право.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Немам шта да допуним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете и касније у току за све време трајања поступка, можете наравно да то урадите. Да ли има питања оптуженом? Браниоци немају. Оптужени? Немају.

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Љубоја можете сести. Позовите опт. Радак Сашу.

ОПТ. САША РАДАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Радак.

ОПТ.САША РАДАК: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радак да ли има промена у личним подацима, генералијама које сте нам дали у досадашњем току поступка?

ОПТ.САША РАДАК: Све је исто.

Са подацима као у судском спису, најпре упитан од стране председника већа, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радак да ли сте разумели за шта се теретите?

ОПТ.САША РАДАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не? Не морате одговорити на то питање ја Вас морам питати по закону.

ОПТ.САША РАДАК: Не могу признати оно што нисам урадио.

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнестете Вашу одбрану, по закону не морате, можете се бранити ћутањем, до сада то нисте радили, изнели сте Вашу одбрану.

ОПТ.САША РАДАК: Ја остајем при свом исказу који сам дао прије 3 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И последњи пут овде 07. маја?

ОПТ.САША РАДАК: Да.

Своју одбрану желим да изнесем, исказује сагласно записнику од 07.05.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе нешто да додате, да то допуните?

ОПТ.САША РАДАК: Па све је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада не?

ОПТ.САША РАДАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања, браниоци? Оптужени?

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Радак можете сести.

Председник већа најпре све оптужене поучи у смислу одредби члана 318 ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ово што говорим односи се на све оптужене, понављам оно чули сте ви то у више наврата, али ево како понављамо поступак из почекта онда поново.

У складу са Законом у даљем току поступка у било ком тренутку можете тражити, али и давати објашњења, коментаре, ваша објашњења и ваше коментаре везано за доказе које ћемо у поступку извести. Дакле, пажљиво пратите ток претреса, слушајте шта ко говори и у том смислу тражите да вам дозволимо и дозволићемо вам наравно увек, било да су у питању писмена документа, било да су у питању сведоци, вешаци које саслушавамо, можете давати ваша објашњења, можете давати ваше коментаре и тако даље. То је ваше право које вас припада је ли у даљем току поступка. Наравно можете исто тако затражити, с тим што ћемо одлучити кад је то најбоље, најцелисходније уколико желите да измените своју одбрану, је ли, господин Ђанковић је поучен већ да до краја поступка може уопште да изнесе пошто је данас није изнео.

Председник већа накнадно саслушане оптужене упозна са одбраном претходно саслушаних оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле нико од оптужених овде, а ви сте у ситуацији да сте се упознали са одбранама оптужених, дакле нико од оптужених овде, а Ви сте у ситуацији да сте се упознали са одбранама оптужених у претходном делу поступка, дакле нико данас овде у поступку није исказао ништа другачије него што је то било у ранијем делу поступка и у том смислу ја не бих имао шта да вам понављам, једино смо имали ту једну, једно разјашњење између опт.Вујовића и опт.Ланчужанина везано за њихово време боравка, задржавања на «Овчари» кад би то могло да буде, у принципу су се сагласили да би то могло бити у тим неким часовима почетног мрака и ли тако некако да би њих двојица дакле у том тренутку што по раније изнетим одбранама не би било могуће, дакле да би то ипак било могуће да су они тада у тим моментима били заједно на «Овчари» и Вујовић каже да је видео када је Ланчужанин са још неким људима које не познаје напустио «Овчару», а убрзо након тога иза њега и он. Уколико не желите и не тражите, а кажем никаквих промена данас у односу на раније изнете одбране није било па да бих вас ја са тим детаљно упознавао, уколико не тражите да вам посебно и појединачно, детаљно предочавамо одбране претходно саслушаних оптужених на овај начин бисмо завршили са овом фазом поступка.

Господине Вујовићу изволите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би само кратко у вези моје молбе коју сам писао у вези телефонског разговора са мојим оцем који се разболио од рака и који ми више не може долазити у посету. Писао сам и Вама, писао сам и управнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам ништа против тога, ја сам њима одговорио да ја немам ништа против тога, уколико је то могуће технички извести и уколико је то у складу са правилима издржавања мере притвора, а бојим се да није, знате бојим се да није.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: О томе се ради, ја се извињавам само да завршим. У Хагу имају и посете, да не дужим даље, значи говори се о разговору са мојим оцем који је оболео од рака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ја то све.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говори се, не волим ни спомињати, ја само тражим да се са оцем чујем, само то тражим, ништа више у присуству вашем, управника, било кога, ја то тражим да са оцем мојим разговарам. На издржавању казне затвореници имају једном недељно разговор у изнимним случајевима када је неко, значи ванредним случајевима кад је неко у породици болестан дозвољавају се ванредни разговор. Мени се 5 година не дозвољава овде да контактирам преко телефона са најрођенијим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем је у томе господине Вујовићу што је то притвор, знате то је притвор није затвор.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У чему је проблем да ја са мојим оцем који ми не може више долазити у посету, који је у постељи, у чему је проблем да обавим разговор са мојим оцем, у чему је проблем, да ли не може нешто ванредно да се ван Закона направи, као што се у затворским случајевима тамо је једном недељно 10 минута дозвољен разговор, али у ванредним случајевима то нигде не пише, али они дозвољавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу ја ћу покушати да контактирам управника и покушаћу да у том смислу да се изнађе неки модус и начин, ја знам за то, за тај Ваш проблем и кажем лично немам ништа против, ја знам да Ви нећете причати са Вашим оцем о кривичном делу, учиниоцима, потенцијалним сведоцима, дакле да не бисте нарушили и ометали ток вођења овог поступка, ја то знам, ја сам тога свестан, знате. Можда покушаћу са управником да видим да Вам се некако изађе у сусрет под условом да може човек да контролише ток тог разговора, тако што би чуо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нека седи поред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко спикефона и Вашег оца док говори, разумете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушаћу, не гарантујем ништа и кажем у питању је мера притвора и онда.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Све је то мени јасно, али то је ванредни случај, значи изнимно је и шта сад да кажем, у затвору исто то одобравају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Изволите господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ништа посебно господине судија, него хтео сам само да кажем у вези ових докумената које сам послао ово за држављанство знате, 03.10. сада ове године сам послао то, био сам у списима предмета прошле недеље па сам видио тамо у тим списима предмета има фотокопија те документације моје о лично мом идентитету, али нема онај захтев који сам писао на 6 страница, посебно директору Вељовићу, господину Вељовићу директору полиције, МУП-у Репубилке Србије, јер сад ако они приме те документе које сам ја послао а не виде објашњење оно које сам ја написао, они неће ништа то разумети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Ви сад то мене контролишете господине?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Ви мене контролишете?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не контролишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У списима предмета господине Атанасијевићу, неће бити места за Ваша обраћања, за Ваша обраћања због неких Ваших личних проблема која немају везе са предметом, дакле која немају везе са предметом. Неће бити места у судском спису и то нећете наћи у судском спису, ако Ви пишете УНХЦР-у, ако Ви пишете Уједињеним Нацијама, ако Ви пишете ОЕБС-у, моји сарадници то причитају јер морају по закону да прочитају и проследи и проследи на те адресе. Разумете?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, али сад ћу Вам рећи једну другу ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако пишете жалбу Врховном суду, е жалба ће бити у судском спису, ако пишете притужбу председнику суду на моје поступање, овог већа, то ће бити у судском спису.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви пишете Центру за социјални рад због збрињавања Ваше деце, тога неће бити у судском спису.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, то сам управо хтео да кажем. Немам ја господине судија ништа лично против Вас, верујте ми, никад нисам ни имао, никада, али само Вам кажем баш сад кад сте споменули социјални рад и тако даље, у списима предмета наравно то нема, има само оно кад они мене оцрне то има у списима предмета а оно што ја шаљем, то нема. Једноставно госпођа ова записничарка она држи са стране, само да вам кажем, молим Вас, она држи са стране то те копије моје што сам ја слао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Свака част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зашто то није исто могла да уради сада кад сам писао господину Вељовићу да то стоји са стране, да ја будем сигуран да је то прослеђено, исто сада господине судија ја морам да Вам кажем то, ево ја сам сада 14.11. послао на 31 страну сам написао сад сам се обратио господину министру Драгану Јоцићу, исто онај захтев претходни што сам слао, па наново сам сад на 8 страница написао јер битна су објашњења, јер они кад добију те документе они неће знати о чему се ради, јер оно папирологија кад стигне мисли ко зна које овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мени је то битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека нас контролише Ваш бранилац, али Ви нас нећете контролисати.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја прије 40 и нешто дана сам послао то, ја одговор нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу заиста не, таман посла што бих ја задржавао Ваша писмена.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не кажем ја господине судија то, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ма не кажем ја да Ви мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем да не може доћи до грешке, али наопако, таман посла.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Немојте мислити да ја нешто вас оптужујем, глупости, немам никад ништа против вас нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ни мене ни моје ни моје сараднике.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А ово што се сад дешава што се тиче овог случаја и овог дела, ја знам мислим ајде тако да кажем у самом старту откако смо се упознали 10. марта 2004. године, мислим и ја не кажем да Ви имате нешто против мене, али чули сте разно разне болесне приче и онда је то све прешло на мене, разумете ме, а то све знате одакле је кренуло из Новог Сада, од моје супруге и тако даље, па се то све умешало у овај предмет па ми се сад искомпликовале све ствари и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мислим свестан сам ја тога, али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те нас ствари не занимају. Добро, господине Атанасијевићу немојте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али зашто кад већ имам право на то да добијем то држављанство, ево водим се у евиденцији овде као да сам држављанин Републике Србије а нисам, а зашто сад да га не добијем, то мислим стварно нема разлога, јер то је разлог или да ме испоруче за Хрватску или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, примите моја уверавања да је то отишло и да је то прослеђено.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај приче.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Само нек ми се пошаље доставница, фотокопија доставнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Кажем ево ја сам проверио ту чињеницу, његов захтев је стигао у надлежно одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Чак су ми понудили и број да дају кад буду евидентирали и тако даље, ја сам то о томе обавестио господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Вукотићу.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Наравно и проверавам свом снагом све те да ли су отишли, ево ово што сте Ви дозволили да ја чиним, ја то чиним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али господин Вукотић ми је рекао да је стигао захтев, али није рекао да је стигао захтев који сам написао руком где дајем објашњење. Е па сад си ми рекао другачије тамо. Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колеге браниоци ја сам вам мало пре наговестио питање. Имамо неки према мени 1127 страна транскрипата, од тога ајде да одузмемо неких можда 200 који се односе на одбране оптужених, које смо поново чули али сам доказни поступак оно почев од марта месеца кад смо поново кренули има неких ајде 1000 страна транскрипата. Ми смо у ситуацији да у том смислу чујемо прво ваше мишљење да ли све сведоке, вештаке које смо до сада саслушали, не мислим на сведока сарадника, његово саслушање је планирано, практично нисмо ни завршили његово саслушање и поново ћемо кренути и почетка у среду, тако смо планирали, па да наставимо у четвртак па ће бити у четвртак вероватно ако стигнемо и Вулетић Ивица, је ли, али вас питам шта да радимо, да ли сматрате да би било целисходно да некога од сведока, вештака које смо чули у периоду од марта месеца до септембра месеца, да ли треба поново позивати у судницу или не треба, а ми ћемо у сваком случају одлучити о томе. У сваком случају ћемо ако не прихватимо евентуалне предлоге да се они поново саслушају, да се неко од њих поново саслуша ми ћемо то у складу са одредбама ЗКП-а, ми ћемо то читати. Дакле прво питање јесте да ли има предлога у смислу да се неко од саслушаних сведока, раније саслушаних сведока, поново саслуша?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја не бих сад одговарао на Ваше питање јер немам за сада док се не консултујемо са нашим клијентима да ли ћемо имати таквих предлога или не. Међутим, ја бих да подсетим, пошто је овде ново веће сада, а Ви ћете претпостављам читати све те записнике и упознавати

члана већа са ставовима и предлозима одбране који су били и на самом почетку поступка. Ја ћу само укратко да не бих одузимао време, ми смо то раније и детаљније већ када смо да кажемо, улазили у доказни поступак предлагали да се издвоје записници сведока сарадника А, један, јел. Указали смо и тада већу да он као прво никако није могао да добије тау статус. С друге стране указали смо на све контрадикције и указали смо на оно основно да његови искази, његова мотивација је на крају да је све у супротности са основним начелима и принципима Законика о кривичном поступку.

Исто тако указали смо, да подсетимо веће, да он не може да буде сведок из једног простог разлога, не може ни да буде сведок *suigenodis* по овим изменама Законика о кривичном поступку, из простог разлога што је по основним начелима и принципима недозвољено вршити било какав притисак на неког сведока или доводити га у заблуду, обману итд. Ми смо и тада тврдили да је он принуђен, да је један од актера и по самој својој тврдњи један од главних актера на Овчари. Сам је тврдио да је лишио живота толико колико јесте и оно што је најбитније, сад имамо један..., већ а и то је утврђено, он је сам за једног од окривљених који је трагично завршио, извршио је, колико ја знам, самоубиство а био је окривљени у истрази. На основу тог његовог исказа где је исти тај сведок теретио да је лично видео, како је говорио да је тај сад покојни Ђапало смо га звали под надимком, да је лично видео да је он убио човека. Касније на Ваша питања на претресу, он је рекао па нисам ја то али ја сам то закључио сам тамо пуцање и тако се рекло. Дакле, имамо сведока који је оптужио директно некога да је лишио живота а потом је онда рекао.

Наиме, о чему се ради. Мислим да овом већу и о овом доказном предлогу Ви ћете, ја претпостављам, одлучивати током поступка, на крају ћемо поново саслушавати тог сведока.

Имате један парадокс као веће и једну, да кажем, једно кукавичје јаје које је бачено пред ово веће. Тежину одлуке коју ви морате да донесете, ја не бих посебно ценио јер никада нисам ни био у улози судије, међутим, у чему се огледа парадокс. Парадокс се огледа у следећем: за тих пет-шест изјава, исказ тог сведока, он сам тврди и каже убио сам троје или четворо. Први сам почео на касније инсистирање, али гледајте, парадокс највећи где није могао на крају да добије статус јесте у самој конструкцији оптужнице и те изреке. Сведок сарадник, како га тужилаштво вама предаје у смислу персоналног неког корпуса који ћете ви доказивати је контрадикција *in adiecto* саме оптужнице, самог његовог статуса. Због чега? Оптужница терети истог тог сведока, ставља у контекст да је на крају учествовао у лишењу живота тога и тог а исти тај сведок негира то и очекује оптужницу да на основу тога Ви требате да прихватите, а већ сами они таквог сведока предлажу. С друге стране ми смо имали и не би можда, можда је веће било и у праву ако није прибављало у једном, ајде да кажем, живом предмету у Хагу које се водило, нисмо прибављали те записнике. Ја сам имао некакве посебне, посебног условно речено, увида у то шта се тамо догађа, шта ти сведоци који су овде говорили како говоре и шта тамо говоре. Ми имамо некакве, условно речено, крунске сведоке. Сведок сарадник је крунски сведок. Њега је и закон

обавезао да говори истину. Он је био крунски сведок у оптужници господина Радића. Ево ми ћемо тражити да се изврши препис образложења те пресуде, препис тог његовог исказа. Видећете да тај суд каже не можемо поверовати. Видећете да тај сведок сарадник је вама овде рекао да истражне судије, да обмањује све, да је рекао да је отишао по налогу капетана Радића већ не знам у 12 да види шта се иако још тада нису стигли на Овчару и каже остао је до вечерњих часова. Тамо каже задржао се 30 до 40 минута и ми цело време, цело време проблем овог предмета јесте, то није завршна реч, али вам скрећем пажњу поново и схватам вашу улогу, стално вам се подмеће сведок који није могао да добије статус, који је лажни сведок и које његово тужилаштво које га је предложило не верује. Њему не верује јер он каже ја нисам учествовао у тој задњој тури, нисам био у некаквом реду и нисам. Ја сам оно што сам рекао где сам учествовао, а евидентно је да тај сведок, то је евидентно да лице, што га зовемо Тапало Војновић, није извршило самоубиство било би на основу исказа управо и једино тог сведока оптужен а он касније каже, па каже и није то, каже нисам ја баш лично видео, каже, али ја сам могао да закључим. Тих његових закључака и у погледу моје браћенице, у погледу других људи где каже ко је имао карактеристично, његов опис, а да не кажем да је тај сведок и у супротности са сведоком број 2. мислим да би ово веће стварно требало и да није коректно да у једној, да кажем, створеној клими која се пребацује држави Србији, где која хоће да утврди истину и да се починиоци за ратне злочине пресуде, да се подмеће, иде толико далеко да тај суд треба да прихвати све и тамо где нема доказа али да прихвати, да прихвати нешто што ни само тужилаштво није прихватило, јер му не верује, али се гура, гура суду да би то, или је тужилаштво требало да нађе квалитетне доказе или да овоме већу и нама свима овде да се вртимо око тог једног сведока и да доказујемо, не знам стално нешто како он говори истину, да би нам неки суд у Хагу рекао том сведоку да ми верујемо. Ми том сведоку не верујемо. Па није тај суд у Хагу на тај начин могао површно да гледа. Све изанализирамо, кажем, ми таквом сведоку, Међународни суд за људска права, Ви ћете погледати, нигде неће поверовати таквом сведоку, али се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад предлог? Да му не поверујемо а још нисмо ушли у доказни поступак или шта је предлог?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не председниче. Пред Вама су, Ви још нисте извели ове исказе које су све лажне, које би требали да читате. Ви имате за сада под правном претпоставком исказе оне које је он дао као сведок сарадник у истрази и које су Вама предочени у оптужници. Ја вам кажем поново на таквом доказу се не може засновати. Законик јесте *suegeneris* али законик контра основних начела Законика о кривичном поступку и неуставних радњи а то ће бити проглашено неуставном радњом је овде јачи и диспозиција тужилаштва и већа које је дозволило тада да добије тај статус само на основу тих изјава није имало увида у ове друге, по мени је довољан основ да о новом доказном поступку сада кренете са једном здравом, здравим доказним корпусом, да утврдите оно што можете да утврдите, да се од вас не тражи да се нешто хипотетички утврђује од

вас као судија са дугогодишњим искуством, него оно што се може и што једино, на крају, на основу закона можете.

Дакле, предлог је да се ти записници сведока сарадника, да тај предлог размотрите, да о њему одлучите да ли је он у складу са ЗКП-ом, да ли је у складу са основним начелима, да оставимо законик на основу којег је добио и да онда одлучите да ли се таквим сведоком...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ваш је предлог да се сви записници о ранијем саслушању сведока сарадника број 1 издвоје из списка?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте председничке већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Њему сама оптужница не верује, односно он оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро објаснили сте.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или онда он лаже, а нека тужилаштво каже да лаже када каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге, моје питање би било, колега Перковић није о томе у ствари говорио, моје питање је било везано за све оне доказе које смо извели од 13. марта до неког тамо септембра, да ли сматрате да треба некога саслушаног поново позвати и саслушавати? Изволите? Колегиница Ковачевић је чини ми се дигла руку.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пошто смо истога става, дакле, када је у питању одбрана Ланчужанин Милана, Драговић Предрага, ми смо сагласни, тј. ја сам сагласан да се констатује да су прочитани сви до сада изведени докази с тим што молимо да веће одлучи у вези нашег предлога од 02. априла 2007. године када је предато суду, а односи се дакле на одређена суочења између сведока сарадника, Дукић Николе, затим извођење и других доказа. Дакле, остајемо и даље при том писменом предлогу, с тим што би допунили један део предлога а који се односи на саслушање Радојке Вучковић, дакле сведокиње која није саслушана а више пута је позивана. Дакле, овај би предлог био следећи да веће одлучи да по члану већа судији или пак истражном судији да се изврши саслушање Радојке Вучковић на предложене околности на лицу места, дакле, у Вуковару на све оне околности које смо ми навели. Наравно, у овом тренутку, сада то није питање али ће вероватно бити питање, вероватно ће бити и нових предлога за саслушање сведока, дакле ово што је до сада саслушано може да се констатује и да се то, дакле да је прочитано, дакле не тражимо непосредно саслушање сведока већ, дакле одлуку и заиста сада инсистирамо на одлуци већа, да имамо коначну одлуку, да имамо став већа да ли се ови наши предлози прихватају или не прихватају да би ми даље могли да водимо нашу одбрану на начин како договарамо са нашим брањеницима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прихватам колега Перковићу, не знам нису то чули оптужени, прихватам то, није проблем, али очекујем у два правца изјашњење. Да ли треба некога од раније саслушаних сведока, вештака поново позвати, непосредно овде саслушавати. То је само ваше мишљење које нас не везује. Нама су ту руке слободне, али смо у обавези да чујемо странке, можда ћете утицати на

нас да својим аргументима да прихватимо да поново неког позовемо и саслушамо. Не знам, откуд знам. Значи, остајемо потпуно отворени, нећемо да се држимо строго закона, закон нам каже е ми сад можемо како хоћемо, па ми ћемо да урадимо како хоћемо, а вас ћемо само формално да чујемо. Нећемо тако.

Значи, у том правцу и у другом правцу за оне остале, дакле за све сведоке које нећемо позивати и саслушавати, на који начин да читамо записнике о њиховом саслушању. Да ли на начин да приказујемо на мониторима страницу по страницу. Господин Вујовић је јутрос имао нешто против оне суве констатације да се то чита у смислу да констатујемо да је прочитано а суштински није, дакле, да ли ћемо то приказивати на мониторима, да ли ће неко то да чита наглас страницу по страницу, реченицу по реченицу и тако стотине, хиљаду и нешто страна или да пустимо аудио видео снимак па да слушамо и гледамо на мониторима. Све су то кажем могућности или четврта могућност, јер сви то имамо, сви имамо те транскрипте или четврта могућност која подразумева апсолутну сагласност у том смислу и тужиоца и ваших бранилаца и окривљених да констатујемо да смо прочитали јер ми то заиста стварно сви имамо и сви смо већ, сигуран сам неки и у више наврата прочитали. Ево ту су, дакле ти правци. У том смислу од вас очекујем кооперативност. Да, кажите? Можете, слажем се. Сад је 13,15. Слажем се, ми имамо времена. Да 10 минута добијете, консултујете се са својим клијентима и онда се вратимо у судницу. Кажите колегинице Ковачевић?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја се придружујем свему што је рекао колега Ђорђе Калањ, али бих желела још да ми дозволите да подвучем следеће:

Значи, одбрана Милојевић Предрага сматра да се ова суочења која смо ми предложили, изузетно важна за његову одбрану, па дакле молим суд да о томе одлучи и да одлучи да тих суочења буде и у том контексту предлажем да евентуално се размотри питање да се поново непосредно саслуша пре свега сведок Дукић Никола а и Кресојевић Јовица као и сведок Стаматовић Зоран ако је могуће у оне дане када буду иначе били саслушавани сведоци сарадници чије суочење са њима, односно са кима се предлаже суочење. Сматрам да би то из техничких разлога било просто погодно и упутно јер јасно је да ти сведоци ни не морају сад поново давати комплетне своје исказе, али могу бити тада и непосредно и питани на неке околности из раније датих исказа.

Такође, молила бих суд, видела сам да је раније већ био на програму, да тако кажем, сведок Емил Чакалић. Пошто је Емил Чакалић, његово саслушање такође предложено у контексту суочења са сведоком сарадником број 2, онда молим суд да кад буде прављен следећи план тај сведок буде позван у дан када се позива и сведок сарадник број 2 јер је мало вероватно да би сведок који долази из Хрватске више пута долазио.

Такође, дакле одбрана заиста сматра да је ово саслушање Радојке Вучковић изузетно важно, па онда молим суд да размотри овај предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало ми је ту мало нејасно заиста и онда у том смислу бих молио или Ви или колега Калањ да понови на који начин да пробамо да саслушамо?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Значи, предлажемо да веће донесе одлуку и одреди рецимо председника већа који ће саслушати сведокињу у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, не могу ја да вршим своју функцију судијску у страниј држави, само може међународно кривичноправна помоћ, замолница међународна кривично правна помоћ, једино тако.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: У реду, али уз Ваше присуство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад ствар замољене државе да ли ће их и на који начин, ако се сећате у истрази су Алимпићу дозволили и заменику тужиоца да присуствују али су суштински они то вршили.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Тако је. Вршећи увид у спис видим да су тако током истраге саслушавани сведоци. Не видим никаквог разлога да суд не покуша, ово веће, да на исти начин сада покуша саслушати овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми је јасно.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: На крају крајева ако не може тако онда може да се захтева од истражног судије да обави ту радњу преко правне помоћи. А ако ни то не може, онда евентуално да се обезбеди неки начин путем конференцијске везе, рецимо да би ипак могли да изведемо и тај доказ зато што одбрана окр. Милојевића који не бежи ни од чега, он напротив предлаже да се саслушају сви живи који би могли да одговоре на питање где је био и шта је радио у току те страшне ноћи. Дакле, то су речи о сведоцима који могу значајно да утичу на одлуку суда у погледу, о кривици окр. Милојевић Предрага и ми зато сматрамо да је то јако важно и да би се дакле могао да нађе један од ових начина техничких за којих постоје могућности да се реше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу разумем, али Ви знате да нам је госпођа Вучковић потписала да не жели да сведочи и ми немамо ингиренција нити њихови органи имају ингиренција ако треба да сведочи пред судом стране државе, њихови органи немају ингиренција да је натерају на то. Друга ствар унутрашњи поступци, онда нема никакве дилеме, али ни ми овде не можемо позвати некога и саслушати по замолници ако он неће.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Разумем. Али ми смо добили обавештење од цењеног суда да она не жели да дође овде и ми разумемо. Жена живи у Хрватској, она се боји разних могућих, непријатних, негативних консеквенци тога, ми то схватамо, одбрана то разуме. Сматрамо да би можда овај начин да се дође код ње помогао да она превазиђе те неке дилеме и страхове које има а дакле мислимо да је то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Међународна кривичноправна помоћ остаје па ево прихваћено у смислу. Схватили смо предлог, чули смо разлоге, одлучићемо о њему али имамо времена. Немам ништа против да пробамо и на тај начин.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Да пробамо заиста. Наравно очекујем од председника већа или већа које до сад било врло коректно према одбрани, да бисмо у неком таквом случају позитивног одговора ми као браниоци били о томе обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли 10 минута? Колега Машић, па колега Јелушић. Колега Јелушићу изволите? Извињавам се што се нисам одмах сетио Вашег презимена, али не замерите.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Што се тиче саслушања сведока које смо ми предложили, одбрана оптужених Ђанковића и Златара предлаже, односно инсистира на томе да се сви ти искази прочитају. Дакле, да се прочитају гласно, с обзиром да се ради о кратким исказима лица која су се изјашњавала о томе где се у критично време налазио опт. Златар, мислим да то неће одузети пуно времена иако, наравно и нама је стало да се овај поступак што пре оконча, односно да се убрза, али с обзиром на све околности, да сада не понављам оно што смо раније истицали, тражимо да се сваки тај исказ прочита гласно у судници.

Друго, ја сам и раније имао предлог да се сведок сарадник број 1 не саслушава у својству сведока сарадника, односно да се не читају записници о његовом саслушању. Остајем, дакле при разлозима које сами тада износио. Пре свега и даље сматрам, и даље сам убеђења још више него раније, да је статус сведоку сараднику број 1 дат потпуно незаконито. Дакле, супротно одредби чл. 504д, јер је свима, ја бар мислим, у досадашњем току поступка морало бити јасно да је значај његовог исказа далеко мањи од тежине штетних последица дела које је он учинио. Он је учинио неколико врло тешких, врло бруталних убистава и први је почео са убијањем. Дакле, никако се не може оправдати значај његовог исказа у односу на тежину последица које су проистекле из његовог дела.

Друга ствар. Пре него што се приступи саслушању сведока сарадника мислим да је тренутак да се још једном заиста озбиљно размотри да ли он може и даље имати овај статус. Наиме, сви смо, наравно и судско веће, имали прилику да се увере у то да он није говорио истину. Ми ћемо рећи да је врло мало изнео истине али судско веће се уверило и у оној пресуди која је додуше укинута, да у одређеним деловима није говорио истину. Значи, он се огрешио о своју обавезу казивања истине и то јесте по закону разлог да тужилац иницира да му се одузме статус сведока сарадника. Мислим да је то у овој фази поступка да би о томе требало озбиљно да размисли и Тужилаштво за ратне злочине, наравно и овај суд и да тиме овај поступак по мени коначно уђе у законом предвиђене оквире. Све док ово лице има статус сведока сарадника мислим да ми нећемо доћи до праве истине.

На крају ја сам указивао, чини ми се да ништа по томе није учињено, оптужени Ђанковић је изнео низ врло конкретних оптужби на рачун овог сведока. Наиме, радило се о неким злочинима који очигледно нису ни расветљени нити је по мом сазнању тужилаштво било шта учинило да до њих дође, а уколико би се показало да су ти злочини које је учинио сведок сарадник број 1, по казивању опт. Ђанковића уколико се догодили, онда он заиста не би могао имати статус сведока сарадника. Само да вас подсетим ради се о злочинима убиство оца и сина Јеховиних сведока у улици Три руже, убиство цивила код Градске кафане, убиство три цивила са презименом Цирбе и убиство човека од 50 година у улици Душана Вергаша. Дакле, све су то околности које би директно утицале на статус

сведока сарадника и наравно на одлуку суда да ли га уопште у овом својству саслушавати или не. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Колега Машић.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Господине председниче већа, као бранилац Радак Саше налазим се у једној врлој неугодној процесној улози, а то је:

Овај предмет је спојен као што знате. Пре спајања овог предмета ми смо имали једну сасвим другачију процесну ситуацију, бар што се тиче сведока сарадника кад је предмет Радак Саше у питању. Наиме, у предмету Радак Саше ми имамо једног сведока сарадника, а други сведок није сведок сарадник. Поставља се сад једно врло логично и техничко питање како ћемо сад ово превазићи. Ви сте, колико видим, за петак позвали тог другог сведока сарадника кога би ја требао данас да имам именом јер у предмету у коме сам ја поступао он је именом и презименом сведочио овде, те се поставља врло логично питање шта сад радити. Нисмо ли можда погрешили приликом спавајања ова два претреса или ћемо сад поново разматрати статус овог сведока? Да ли ће он у једном делу сведочити као сведок сарадника, а у другом делу сведочити као обичан сведок у овом предмету или ће сад ново решење већа бити то које ће се у односу на Радак Сашу, значи, довести у неравноправан положај Радак Сашу у односу на претходно суђење јер тамо он тај статус није имао.

Због тога, да то не бих у петак постављао као питање, а мислим да је сад тренутак ја сам то поставио, а ја се надам да ће веће изнаћи процесно решење и превазићи ову ситуацију. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврић.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Председниче већа, ја само тражим да Ви након што закључите данашњи претрес да једно 15-ак, 20 минута искористимо прилику да пораговарамо. Ја ћу своју одлуку саопштити сутра ујутру, односно сутра када буде јер то ипак морам ја разбити због оног сведока да ли има потребе, нема потребе. То ипак захтева једно мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Процењујете да Вам није довољно сад 10-ак минута па да се вратимо у судницу?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да поразговарам са мојим брањеником, али у сваком случају ово јесте после заседања, Ви можете после заседања прекинути ми ћемо разговарати, а ујутру ћу Вам саопштити моју одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Евидентирали смо Ваше предлоге у овом смислу, дакле, аудио техником суда је то евидентирано на начин како је евидентирано, а ми ћемо за данас завршити са радом, наставићемо сутра у 9,30. О овоме ћемо наравно поразмислити, договорити се и тако даље и одлучити на време. Кажите колега Вукотићу?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ви се свакако сећате да сам ја на једном од претходних претреса имао врло значајне примедбе на исказ Николе Дукића јер је он на том претресу у свом исказу одступио од свих исказа које је раније дао у предкривичном поступку, у истрази и на главном претресу и нарочито зато сам предложио да се он додатно испита како би му се предочила та одступања на те околности у које време је он видео и да ли је уопште видео опт. Атанасијевића на

Грабову. И зато бих молио да тај мој предлог и даље имате у виду и наравно тиме да се он позове овде да се додатно испита и тиме омогући опт. Атанасијевићу да се са њим суочи у погледу тих чињеница. Ето то је. Добро, рекао сам да се додатно испита. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Евидентирано. Опт. Милојевић?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Још једном добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Милојевићу.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам хтео да кажем нешто у вези сведока сарадника и у вези њиховог статуса и да прокоментаришем то, то њихово добијање статуса. А ево о чему се ради: ради се о томе да су сведоци сарадници добили статус, један је добио 02.02.2004. године, а један је добио негде већ када је почео процес, то је сведок сарадник број 2, с тим што је пре тога добио комплетне материјале наше, наше изјаве, изјаве вештака, изјаве патолога, изјаве балистике. У свему томе желим да кажем да је тужилаштво имало сазнања пре давања исказа, у ствари за време давања исказа њиховог да они не говоре истину, јер у материјалу који смо ми добили из истражног поступка говори, пише да оно што су они казали није тачно. У материјалу из истражног поступка пише да нема магнумове муниције а они су добили статус тврдећи да сам ја пуцао из магнумове муниције. У материјалу који су они добили, тј. тужилаштво које је добило, пише да нема закланих, а они су тврдили да има закланих и на основу таквих својих речи лажних добили су статус сведока сарадника, а имали су чак и материјале и изјаве од стране тужиоца код себе да прочитају и да уклопе. Они су говорили оно што не постоји и добили су статус сведока сарадника па ми то некако не иде у главу. Није ми уопште јасно како је то могуће и желео бих да се то преиспита јер они су на основу лажних изјава добили статус сведока сарадника а тужилаштво је знало да они лажу. У томе је проблем. Зато бих Вас молио да размотрите мало тај њихов статус поготово сведока сарадника број 2 јер он је поседовао комплетну документацију а овде се правдао једном реченицом «нисам прочитао». Чиста лаж. Значи, све му је дато, изволи па оптужи. А иако је то рекао то што је рекао не постоји, нигде не постоји, нико му није поставио питање када је добијао статус, рекао си то а то нема и добија статус, а сви су свесни и тужилаштво и веће које му даје да он не говори истину. Зато бих Вас молио да размислите, да проверите да ли су ти људи уопште заслужили тај статус поред осталих њихових лажи и њихових кривичних дела до сад откривени а и касније надам се који ће бити откривени. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сад завршавамо са радом. Ја ћу само људима из Управе затвора сугерисати да дозволе браниоцима да се у овом контексту консултују са својим клијентима, значи једно – колико процењујете – десетак минута? Десетак минута да се консултују да би могли сутра да нам изађу са готовим, усаглашеним предлозима.

Председник већа у 13,35 сати изјаде

НАРЕДБУ

Претрес се прекида.

Наставиће се 20.11.2007. године, са почетком у 9,30 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надам се да ће то и заиста бити у 9,30. хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА